

OSLO KVINNELIGE ROKLUBB

1929
til
1939

Ek 39

Oslo Kvinnelige Roklubb

1929

12—6

1939

Forord.

Vi har i denne 10-års beretning forsøkt å gi en liten historisk oversikt, om O. K. R.s tilblivelse og de første 10 leveår.

Vi har hatt den glede å motta mange bidrag fra klubbens venner og medlemmer, og vil herigjennem få uttrykke vår dype taknemlighet.

Ellen Heftye. Harriet Hafsøe. Eva Kvale.

Ingrid Henningsen.

Hvordan O. K. R. blev til.

Redaksjonskomiteen har bedt Oslo Kvinnelige Roklubbs stifter, fru Harriet Hafsøe, om å fortelle litt om hvordan klubben kom istand og om de første år i dens levetid. Disse var jo både gledelige og lykkelige, men kunne vel også til tider være kummerfulle.

— Hvordan fikk De ideen, fru Hafsøe, til å danne en kvinnelig roklubb?

— Tja, ideen til akkurat å danne en roklubb for damer kom først i 1925—26. Men alt fra min tidligste barndom har jeg plasket på sjøen sommeren igjennem når vi bodde på landet, og utallige ganger beundret jeg de mannlige roere når de rodde forbi i sine lekre båter. Og som medlem av daværende roklubb for bruksbåter — «Terje Viken» — deltok jeg allerede som barn i oppvisnings- og kapproinger og tok flere premier i skjekteroiing.

— Men siden?

— Femover i årene gikk jeg og ventet forgjeves på, at der skulde bli en kvinnelig roklubb, da interessen for roing stadig lå mig i blodet. Men det så jamen smått ut.

— Og tiden gikk — — —

— Helt til 1925—26. Da syntes jeg, noe måtte gjøres og jeg fikk blandt venner og bekjente samlet endel navn på en liste med henblikk på dannelsen av en kvinnelig roklubb. Dessverre falt dette i fisk dengang.

Våren 1928 kom der et lite inserat i «Aftenposten», ja husker jeg ikke feil, i «T. T.» også, med oppfordring til å danne en kvinnelig roklubb, der efterlystes en energisk dame som kunne ta den sak opp. Jeg syntes jeg følte mig forpliktet til ett nytt forsøk. Arbeidet med det hele året, besøkte de mannlige roklubber med oppfordring til disse om å oprette en dameavdeling, men blev der bare mottatt med ironiske smil og skuldertrekk — at dessverre, *det* lot sig nok ikke gjøre.

I april 1929 kom der igjen en liten notis i avisen : hvor blev det av den kvinnelige roklubb? Nu skal det skje, sa jeg.

Og rykket inn en liten annonse i «Aftenposten» og mottok på den-
ne hele 40 billetter.

Den 12. juni 1929 sammenkalte jeg disse 40 damer til et møte, i
Kvinneklubbens hotell, Drammensveien 20. Samtlige 40 møtte og
vi blev enige om å stifte en Kvinnelig roklubb i Oslo og bestemte
navnet til «OSLO KVINNELIGE ROKLUBB» — O. K. R. —

— Og så begynte arbeidet ?

— Ja, *da* begynte arbeidet for alvor. Med å skaffe det som skulde
til for at klubben skulde bli et faktum — så å si komme fra papiret på
vannet ! Tenk på hvad det var !

— Nå ?

Først og fremst skulde vi ha et sted ved sjøen, en høvelig tomt
(hvor skulde vi få den fra i den allerede temmelig overfylte indre Oslo-
fjord?) Det var nå ett. Så var det hus på tomte — ja, og så passelige
farkoster da, av anerkjent type og utseende, det nyttet ikke å opptre
med prammer, enn si skjekter. Dere skjønner altså, der *var* noe å henge
fingrene sine i for de som på nevnte møte, den 12. juni 1929, blev «ut-
valgt som styre» som vår første sekretær så smukt skrev i protokollen
fra dette møte. Jeg kom i spissen for det hele. Og jeg skal hilse og si,
jeg fløi.

O. K. R.s første styre.

*Frk. Astrid Bodahl, Fru Harriet Hafsøe, Frk. Buster Kvale
Frk. Frieda Hordes, Frk. Liv Wilberg, Frk. Ruth Utne.*

De 40 damer lovede jo på møtet å stå last og brast sammen. Men
etterhvert som vanskelighetene tårnet sig forekom det dessverre endel
frafall — ja dette antok rent en katastrofal karakter. Til sist var

vi bare 10 trofaste sjeler tilbake av hele medlemsskapet. Og jeg vil her benytte anledningen til å nevne disse damer som på sett og vis kom til å danne grunnstammen, ryggraden, i klubben — spesielt de første vanskelige år. Og på få undtagelser nær er de fremdeles like ivrige og aktive.

De er : Frøknene Astrid Bodahl, Buster Kvale, Ingrid Henningsen, Ada Nilsen, Frieda Hordes, Ruth Utne, Gerd Bjølgerud, Tony Eriksen og Ingrid Normann, foruten mig selv.

— Men hvordan gikk det videre, fru Hafsøe, med å nå det tilsynelatende uopnåelige mål : å ha både fin plass, båthus — til og med båt på vannet — innen et år fra klubbens stiftelsesdag ?

— Jo, det gikk da, som dere vet. Men skal jeg fortelle om det, tør jeg her citere hva min ypperlig sekretær og våbenfelle den gang, Astrid Bodahl, skrev i klubbens første årsberetning :

«Det som voldte de største vanskeligheter var å skaffe passende tomt, enten ved kjøp eller leie, til båthus. Klubbens styre henvendte sig til Rådmannen, Oslo Havnevesen, med forespørsel om tomteplass i Frognerkilen eller Bestumkilen men på grunn av de reguleringer som her skal finne sted, blev henvendelsen avslått, men blev vi av Rådmannen henvist til Forsvarsdepartementet eller Landbruksdepartementet i tilfelle der kunne være en chance for å få tomt på Hovedøya eller noen av de andre øyer i byens nærhet — Lindøya, Nakkholmen eller Ulvøya — men alt var forgjeves.

Arbeidet lå da naturlig en stund nede, mens vi i mellemtiden arbeidet med å skaffe penger, og det var såvisst ikke noen lett opgave. Vi henvendte oss til byens rike og for rosporten interesserte menn med anmodning om bidrag, men det ga dessverre et magert resultat.

Klubbens merke blev i denne tid utarbeidet og bestemt og der blev utarbeidet forskjellige utkast til en vakker og praktisk rodrakt.

Høsten 1929 henvendte vi oss til direktør Gulbrandsen, Bygdønes Bad, og innledet forhandlinger med ham om leie av tomt på hans eiendom. Gjennem Akers reguleringsvesen fikk vi en arkitekt til å tegne et utkast til båthus og å undersøke tomteforholdene. Men dessverre, forhandlingene strandet, dels på grunn av naboforholdene og dels på for dyr tomteleie.

Under inspeksjon av Bygdønes blev vi opmerksom på Lille Herbern, og vi fikk da den idé at vi skulde undersøke hos Oslo Seilforening om det der kunne være anledning til å få leid tomt. Det viste sig at Oslo Seilforening stillet sig meget imøtekommende, vi fikk leid

grunn til rimelig pris og kontrakten blev underskrevet den 15. mars 1930.

Å tolke de følelser som da behersket «de 10» kan lettere tenkes enn beskrives. Nå var det likesom vi hadde fått fast grunn under føttenes og troen på, at det nok skulde gå, vokste sig sterkere og sterkere.

Vi henvendte oss til pressen og ba om dens støtte. «Aftenposten» var meget villig til å hjelpe og rykket inn en artikkel med godt utstyr. Denne artikkel resulterte i, at der til et sammenkalt møte også i «Kvinneklubbens hotell» tegnet sig ca. 60 nye medlemmer. Nu kom der penger i kassen som sant å si var temmelig slunken, og motet steg hos styret. Vi bestemte oss for å innhente anbud på opførelse av båthus anskaffelse av båtmateriell, og da anbud på disse ting var innkommet, innkalte vi til generalforsamling 8. april 1930.

Så var det bygningen av båthuset.

Vi hadde tidligere sendt anmodning om tilbud på opførelse av sådant til to tømmermestere, M. Larsen og C. O. Harder. Da den siste viste sig å være den billigste og erklærte sig villig til å påta sig alt forefallende arbeide, blev man enige om å overlate ham arbeidet. Dette blev påbegynt de første dager av mai med gravning for fundamenter. Det viste sig herunder at grunnen var helt bunnløs og at det ikke lot sig gjøre å opføre båthuset på den først bestemte plass. Dette var en stor strek i regningen og voldt en masse ubehageligheter og ekstra pengeutlegg. Efter at vi på forhånd hadde hatt alt arbeidet med de kommunale myndigheter, såsom reguleringsvesen, bygningsvesen, skjønnhetsråd samt Oslo Seilforening fikk vi nu det samme opp igjen. Men omsider fikk vi da tillatelse til å legge huset en annen vei og å påbegynne arbeidet. Men mens forhandlingene om den nye tomt pågikk, frasa tømmermesteren sig all befatning med opførelsen av båthuset da han syntes det blev for mange vanskeligheter å komme igjen, og så hadde vi påny det samme arbeide med innhentelse av nye anbud. Vi henvendte oss også denne gang til M. Larsen og ba om nytt, billigere anbud samt til en annen tømmermester, men dennes anbud viste sig å ligge så altfor høit, så vi bestemte oss for å la tømmermester Larsen utføre arbeidet og dette gikk han så straks igang med. Grunnen blev planert, materialer anskaffet og opførelsen av båthuset begynte.

Arbeidet gikk med liv og lyst og hertil bidrog ikke minst, at flere av klubbens damer var ivrige hjelpere og var ute på Liile Her-

bern så å si hver eneste ettermiddag en lang tid og bar planker og materialer forøvrig fra bryggen til byggestedet.

Så snart huset var under tak tok malerne fatt og hele båthuset fra gulv til tak — samt flåte og rampe — med tilbehør blev malt av klubbens egne damer.

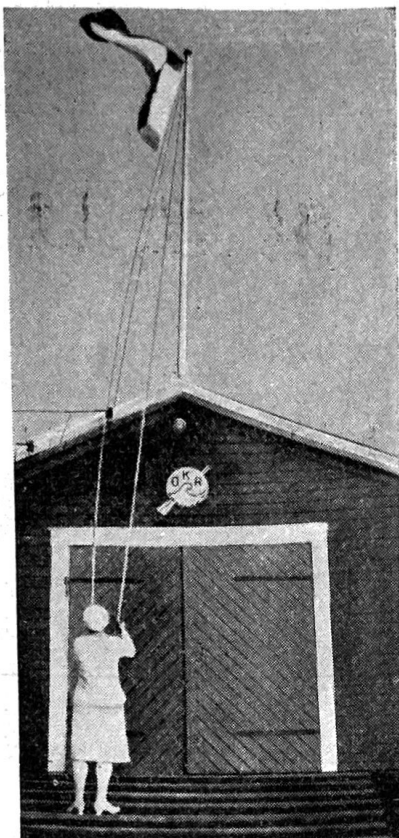

Malerne i full swing.

Mens dette stod på var der imidlertid bestilt 2 båter, begge fra Nordbjærge baadebyggeri, København, og den første kom allerede i midten av mai. Og så kom da omsider den lenge ventede og med spenning imøtesette åpningsdag. Denne skulde egentlig vært stiftelsesdagen, 12. juni, men blev utsatt til 17. juni 1930.

Innvielsen av båthuset og åpningen av klubbens første sesong foregikk i strålende solskinsvær og under stor tilslutning fra medlemmene. Blandt de innbudne æresgjester såes: Advokat Leif Rode, formann i Norges Landsforbund for idrett, Hannibal Fegth, formann i Christiania Roklubb, P. Chr. Andersen, sportsredaktør i «Aftenposten» og hr. Møllerstad, fotograf sammesteds, samt styret og en del fremtredende medlemmer av Oslo Seilforening.

Presis kl. 19¹/₂ tok høitideligheten sin begynnelse. Medlemmene dannet æresvakt i sine skinnende hvite paradedrakter ved båthusets front og de innbudne gjester hadde fått plass på flåten.

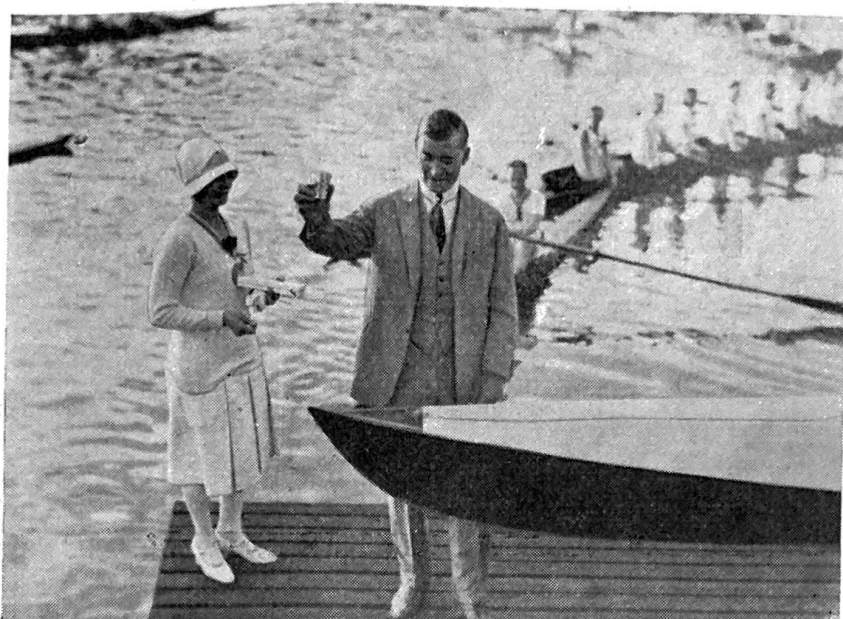
Fru Harriet Hafsøe heiser vimpelen.

Formannen, fru Hafsøe, tråtte frem, holdt sin åpningstale og heiste under åndeløs stillhet klubbens vimpel på båthuset, hvorefter hun erklærte O. K. R.s båthus for innviet og den første rosesong åpnet, etterfulgt av rungende hurrarop. Hannibal Fegth holdt derefter en liten tale til O. K. R. og anmodet de mannlige roere, som overvar høitideligheten i sine båter, om å utbringe et roerhurra for de nye, kvinnelige kolleger på rosportens område.

Så blev den første båt — som vi har fått kronprinsessens tillatelse til å kalle «Kronprinsesse Märtha» — båret ned av 6 unge damer og døpt av advokat Rode.

Efter åpningshøitideligheten beså de innbudne båthuset, hvorefter man under spøk og latter og talers flom innok en enkel soupe i Lille Herbern restaurant.

Under soupeen blev formannen overrakt et blomsterarrangement fra medlemmene samt en formannsklubbe i elfenben og sølv — gave fra klubbens styre og stiftere.

Advokat Rode døver den første båten.

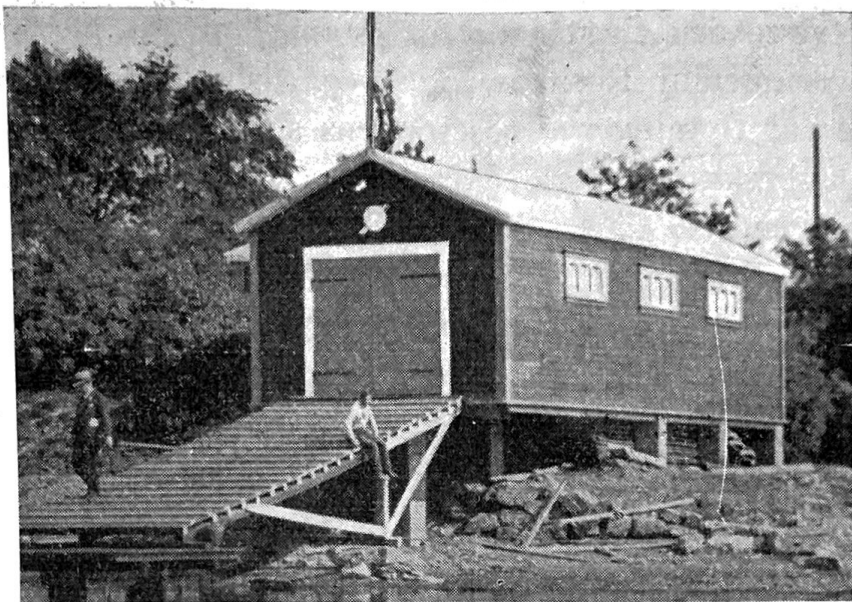
Efterpå var der kaffe à vec samt dans og opptreden av Per Kvist Lalla og Carsten Carlsen og den vellykkede og hyggelige åpningsfest sluttet først i de små timer

Såvidt den første årsberetning. Der kan selvfølgelig være en masse mer å fortelle. Om sesongen 1931, hvor vår husvert på Lille Herbern, Oslo Seilforening, ikke viste sig som noen hyggelig sådan. Om det meget flotte marked vi hadde på «Humlen» november 1936 som bragte et såvidt godt resultat som kr. 2500.00 netto i vår kasse, takket være ypperlig assistanse av medlemmene. Vi holdt skirenn — og karneval i «Ciro». Men plassen tillater ikke dette. Der står mere om dette i Astrid Bodahls utmerkede artikkel i vår 3-årsberetning 1929—1931

Nå, efter 10 år, må det sies at klubben har en fast og sikker posisjon. Vi har jo forlengst den første kapproing bak oss, ja, det var jo bare «Stil-roing» til å begynne med, og vi er heller ikke ukjent med seire — til og med internasjonale konkurranser — foruten at der efter mønster av vår klubb er dannet et par andre norske kvinnelige roklubber så vi har konkurranse.

Jeg vil til slutt nytte høvet til igjen å takke de 5 gjenværende av stifterne, Astrid Bodahl, Buster Kvale, Ingrid Henningsen, Ada Nilsen og Frieda Hordes for trofast og godt medlemsskap i de 10 år og

jeg vil også rette en hjertelig takk til mine to etterfølgere på formannskrakken, fru Celina Schou og frøken Ellen Heftye, for det strålende gode arbeide de har utført for klubben i de efterfølgende år.

Vårt første klubbhus.

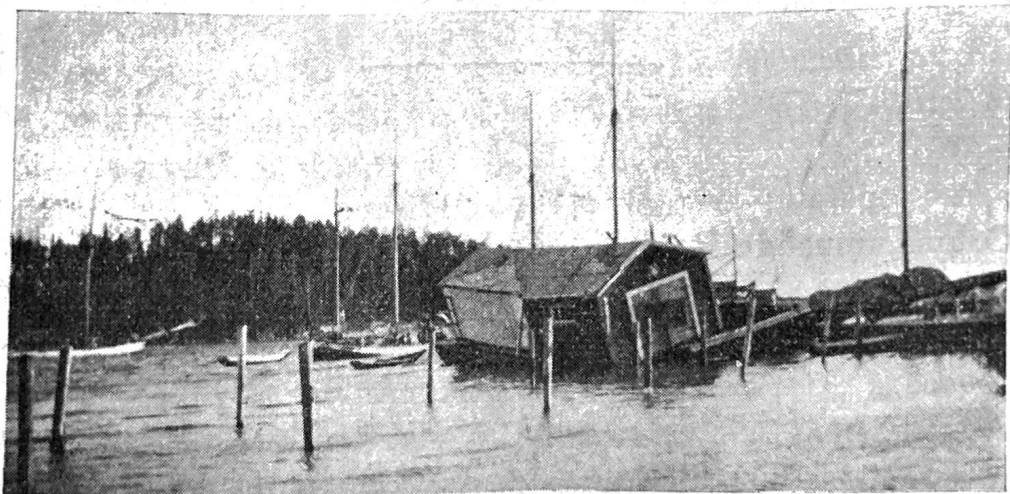
Oslo Kvinnelige Roklubb har bedt mig gi en beretning fra min formannstid 1932—1936, og jeg efterkommer dette med glede, da jeg regner disse år som de mest lærerike og innholdsrike i mitt liv.

Gled fra styremedlem op til den ærefulle stilling som formann i vår klubb, uten helt ut å forstå at jeg hadde påtatt mig omsorg for meget «følsomt materiale», nemlig kvinner og kapproningsbåter. Opdaget også meget snart at skulde vennskap og båter holde måtte ordet «teamwork» (lagfølelse) være dagens morgen- og aftenbønn. Dette er jo A.B.C. i amerikansk og engelsk opdragelse, men nokså fjern hos Ola Normann, og ennu fjernere for norske kvinner, da vi jo ikke tidligere har dyrket noen sport som ikke er individuell. — Men forståelsen kom fort, interessen for vår sport øket og med den god vilje fra cox til baug om å gjøre sitt beste for klubben.

Adkomsten var lang og dyr derute på Herbern og varme ønsker om å få en landfast tomt, hvor man efter dagens yrke lettvtint kunne få komme ut til sol og rekreasjon, hadde vi alle.

Efter i lengre tid å ha undersøkt de forskjellige muligheter, som grunnet kapitalmangel viste sig å være umuligheter, blev andragende om ny tomt sendt til Oslo kommune, som kom oss hurtig og elskverdig imøte. Saken blev ekspedit viderebehandlet av Oslo Havnevesen, og takket være den enestående hjelpsomhet av de herrer rådmann Bassøe, overingeniør Roshauw og leiegårdsbestyrer Arnesen, kunne vi fremme vår flytning ved rosesongens slutt høsten 1933 — uten å gjøre noe avbrekk i vår edle sport.

Flytningen av båthuset fra Lille Herbern inn til Sjølyst i Bestumkilen blev overdratt arkitekt Nissen og frue som anbefalte «en lettere båtreise» inn til Sjølyst og opsetning til våren. — Men naturen var sterkere enn arkitektparet. Lekteren kom inn til Maritim og da det innerste av Bestumkilen på høstparten dette år «led av vannmangel» «gav lekteren op», og som en brun liten bjørneunge la båthuset sig i hi — krenget over på siden, frøs fast og sov vinteren ut.

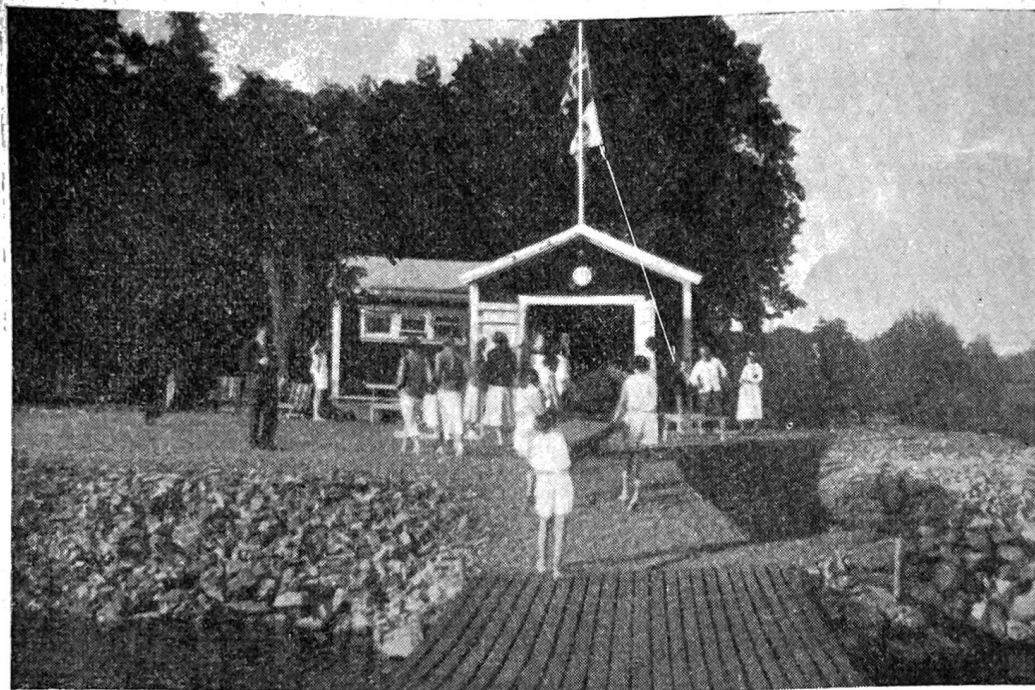
«Bjørnungen».

Våren 1934 begynte «innseilingen», båthuset blev trukket på land og fødtes på ny til liv og sommer.

At vi alle fra første stund har ryddet tomten, båret og brendt, hakket og spadd, hengt i som mannfolk fra dogn til dogn har vi nesten glemt, når vi idag ser vårt deilige sted, men det er et bevis for at når man løfter i flokk, kan det utrolige gjøres og med små midler.

Kjære klubbkamerater, la aldri personlige hensyn lede handlingene, se i alt hen til klubbens beste, selv om en personlig triumf derved skulde gå fløyten — og la dette være vårt motto.

Celina Schou.

Fra innvielsen 1934.

Først vil jeg få lov til å takke henne som hadde den lykkelige ide å stifte Norges første kvinnelige roklubb, fru Harriet Hafsøe. Takk for at vi har fått del i all den glede som rosporten har gitt og fremdeles gir oss alle.

Vi har jo faktisk landsted, og enda bedre enn det, vi har lekre båter så vi kan komme langt ut i fjorden og bade i krystallklart, ramsalt vann hver dag om vi vil.

Hvem kan ha det bedre enn å reise ut til Sjølyst etter endt arbeid? Der treffer man hyggelige mennesker, for alle er hyggelige og blide når de skal dit ut. Og er det ikke ganske betegnende at så mange har funnet sine beste venner netop i klubben?

En eftermiddag i klubben.

Fru Celina Schou var min forgjenger som formann, men først gikk jeg i god skole i to år hos henne, og har siden prøvet å holde hennes retningslinjer.

Vi har dessuten meget å takke våre mannlige kolleger for. De har stått oss bi med råd og dåd. De var alltid hyggelige og hjelpsomme og aldri har vi spurt forgjeves.

Jeg takker alle som i disse første vanskelige årene har hjulpet oss og vært snille mot oss.

O. K. R. har vært et hyggelig og lærerikt bekjentskap. Det har vært morsomt å komme i forbindelse med utenlandske og innenlandske dameroere.

I min tid har det vært tap og seire i passende blanding. Som bekjent er det sundt å tape en gang imellem også. Det er bare ikke så morsomt å være formann akkurat da.

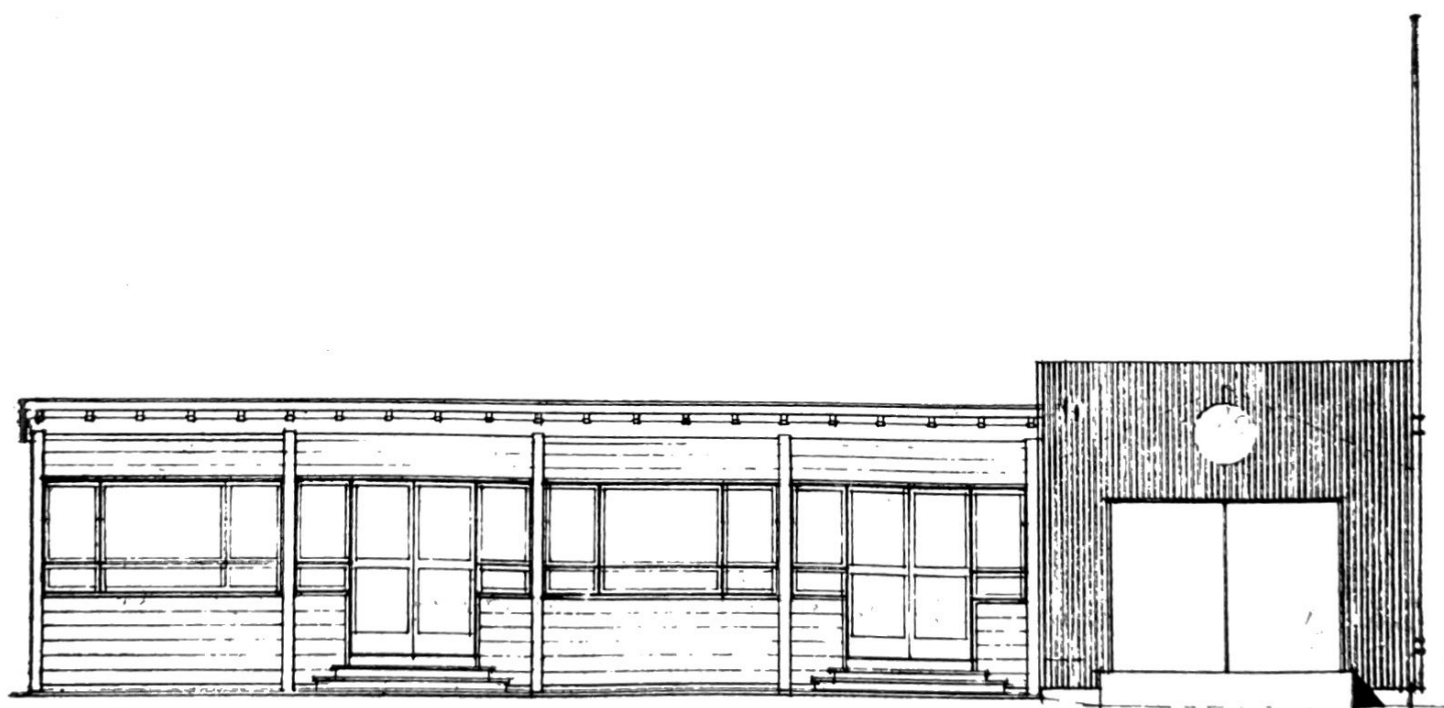
Jeg tror på uttriggeren som den fremtidige konkurransebåt for damer. Ja uttrigger Jeg glemmer aldri da jeg stod og så på kjelebarnet vårt, uttriggeren til 2500 kroner der den lå sønderknust på bryggen i Horten. Og det dagen før vi skulde starte med de danske damer som konkurrenter. Min fortvilelse var stor. Hva nu med deltagelsen? Og pengene? Det første ordnet sig da vi fikk låne båt av de «store gutta». Det andre takket være forsikringsselskapet Vi-

king som flere ganger har vist oss roere en enestående vennlighet. Jeg behøver vel ikke si hvilket forsikringsselskap alle O. K. R.s roere må benytte når det gjelder brann osv.

Da jeg fikk æren av å være klubbens formann hadde jeg tre ønsker som jeg gjerne vilde skulde gå i oppfyllelse.

Utrigger, utvidelse av båthuset og sculler. Det første gikk i oppfyllelse i 1936, det annet i år, men det tredje? Ihvertfall er det mitt håp at klubben engang får en sculler til finpussing av hver enkelt roer.

Ellen Heftye.

FASADE MOT SYD

Klubbhuset ved tiårsjubileet.

O. K. R. i de første ti år,
en liten oversikt man herved får.
Et kort og tørt resume,
men nødvendig å ta med.

1929—1930.

Klubbens historie og den endelige stiftelse 12. juni 1929, er utførlig behandlet i en annen del av boken, likeledes anskaffelse av tomt, bygning og båthus, åpningen av vår første rosesong samt rosjefens beretning om seier og tap på regattabanen.

I mai 1929 ankom vår første båt, som var bestilt fra Nordbjergs Baatbyggeri i København, og 2. august kom båt nr. 2. Begge båter er 4-åres innrigger. En romaskin blev anskaffet. Ved velvillig imøtekommenhet fra Christiania Roklub fikk vi lånt instruksjonsbåten «Lørja», som blev benyttet den første del av sesongen. Avslutningsfest i september til ære for sommerens instruktører. Marked i Humlen fra 1.—16. november.

1931.

Vår annen rosesong blev på grunn av det dårlige vær ikke slik vi hadde tenkt. Begge båter reparert, oljet og nummerert. En del inventar anskaffet til båthuset. Deltok i idrettsparaden 7. juni Skirenn avholdt.

1932.

Efter at striden angående fortsatt leie av tomt på Lille Herbern var bragt til ophør, kunne man konsentrere sig mere om klubbens interne anliggender. Båthuset blev malt inn- og utvendig. Et såkalt «do» omgjort til et nett lite kjøkken, gunnen utenfor planert og blomster plantet. Båtmann ansatt. Båtbestanden øket, en 4-års og en 2-års innrigger anskaffet fra Bringsvær Båtbyggeri, Hvitsten. Roma-skinen blev flittig brukt. Klubben optatt som medlem av Norges Rorforbund.

1933.

Året 1933 forløp som et godt år for klubben, og vi var etter vår 4de rosesong kommet et langt stykke videre frem i rosporten. Sommeren var fin fremmøtet blandt medlemmene enestående. Vår kontrakt med Oslo Seilforening utløp ved utgangen av rosesongen. Det lykkedes formannen, fru Celina Schou, å skaffe klubben tomt i Bestumkilen, å få landfast tomt i byens umiddelbare nærhet vil sikkert bli til stor fremgang for klubben og tilføre den nye medlemmer. — En del reparasjoner på båtene. Ved sesongens slutt blev alle 4 båtene rodd ned til Bringsvær i Drøbak for å oversees. På denne måte fikk klubben alle sikkert anbragt under flytningen av båthuset, og kunne flytte inn på det nye sted med et materiell i tip top stand. En del av medlemmene drev gymnastikk hos Villy Bjørneby.

*Forbudt
å hoppe taug
på singelen.*

1934.

Vår 5te rosesong blev litt av en begivenhet for klubben. Først flytningen av båthuset fra Lille Herbern til Bestumkilen, og så vår deltagelse for første gang i utenlandsk konkurranse. Båthuset trengte en grundig overhaling etter flytningen. Medlemmer og venner av klubben malte huset både utvendig og innvendig, finplanerte og anla blomsterbed etc. En uvurdelig hjelp blev ydet av herr Carl P. Schou, som med sitt personlige slit har gjort meget til at tomten er i den stand den nu befinner sig. På grunn av flytningen kunde åp-

ningen først finne sted 12. juni. Det var med en viss stolthet vi kunde vise de innbudte herrer og damer vår herlighet på Sjølyst. Vi hadde denne sommer den glede å se 8 damer fra Damernes Roklub, Kjøbehavn, som våre gjester. — Sten innkjøpt og oparbeidelse av vei op til Drammensveien påbegynt.

1935.

Livet i klubben var preget av mere ro. I 1934 hadde vi flytningen og for første gang deltagelse i utenlandske konkurranser. — 4 nye årer av lettere vekt enn de gamle innkjøpt fra Bringsvær. En del utstyr, vesentlig til kjøkkenet anskaffet, likeledes singel til plassen foran huset. En del av medlemmene på lysttur til Tyskland, og rodde på elvene der nede. — Et par enkle fester i forbindelse med medlemsmøter.

Har du betalt kaffen?

1936.

På ekstraordinær generalforsamling blev det besluttet å kjøpe en utrigger og samtidig bygge på båthuset. Efter tegning av arkitekt Henrik Nissen blev båthall og garderobe utvidet. Den nye utrigger blev bestilt hos Pirsch i Berlin og ankom i begynnelsen av juni. En gammel utrigger blev kjøpt av Norske Studenters Roklub. En brosjyre utgitt. Klubben deltok i idrettsparaden, hvor vår lille tropp i de vakre klubbdrakter gjorde sig meget fordelaktig bemerket. Medlemsmøte i november med kåseri av C. A. Christiansen fra Christiania Roklub om Olympiaden og film fra roingen i Berlin.

1937.

Ved åpningen av den 8de rosesong holdt Norges Roforbunds formann, herr Hans Blom, en tale og mintes O. K. R.s seier i utrigger i Kjøbenhavn i 1936, og mente at denne seier forpliktet til nye anstrengelser. Dessverre hendte et uhell med en av båtene. Den nye utrigger blev knust under landskapproingen på Horten. En mast på transportbåten brakk og falt tvers over båten. Full erstatning av Forsikringsselskapet «Viking». — Båthuset blev malt, taket lappet og tjæret, gressplener og stenbedd anlagt. En bridgeklubb, som fikk god tilslutning, stiftet.

1938.

Stor fremgang i medlemstallet, ca. 100 aktive og passive. Åpning 1ste mai. En 4-årer innrigger kjøpt fra Italia. En del haveredskaper anskaffet. Det blev besluttet å utvide båthuset til jubileet neste år, hvis penger kan skaffes. Årsfest på klubbens stiftelsesdag i likhet med tidligere år. Medlemsmøte i oktober, frøken Vera Pay kåserte fra en Wanderruderfahrt på elven Main, hvor 8 damer fra klubben deltok. Til slutt film fra åpningen av rosesongen optatt av frøken Hedvig Trætteberg. Tysk instruksjonsfilm vist frem i K. N. A. i november for samtlige roklubber.

Eva Kvale.

Styret 1939.

Sittende fra venstre : *Frk. Liv Wilberg*, rochef.
Frk. Ellen Heftye, formann. *Frk. Astrid Bodahl*, sekretær. Stå-
ende fra venstre: *Frk. Astrid Heyerdahl Berg*, kasserer. *Frk. Vera*
Pay, materialchef. *Fru Elna Winsvold*, huschef og viceformann.

Vår deltagelse på regattabanen.

Våre første «famlende skritt» på regattabanen artet sig som konkurranse i stilroing innbyrdes mellom to lag fra O. K. R. Vi hadde jo ingen andre kvinnelige roere å konkurrere med, og deltagelsen var også nærmest ment som en propaganda for dame-roing.

1931.

Første gang var i

Christiania Roklubs internasjonale kapproning på Frognerkilen 6. september.

hvor følgende lag deltok : Ingrid Henningsen, Marit Leffmann, Elna Bakkerud, Hilda Foss (stroke) Harriet Hafsøe (cox).

Hilda Schrøder, Gudrun Sunde, Ruth Engelsen, Frieda Hordes (stroke), Solveig Kindstad (cox).

Klubben fikk en vakker pokal av Christiania Roklub til minne om den første deltagelse og begge lags roere fikk sølvbegre.

Det viste sig at denne vår første offentlige «optreden» hadde vært vellykket, for allerede neste år strømmet innbydelsene til å åpne herrenes kapproninger inn.

Vi hadde ennå ingen konkurrenter utenfor vår egen klubb, og deltok altså fremdeles på samme måte.

1932.

Vi deltok i følgende kapproninger :

Kretskapproningen i Bærum 19. juni, hvor det seirende lags roere fikk sølvbegre.
Landskapproningen på Horten 10. juli, hvor atter det seirende lags roere fikk sølvbegre.

Hamar Roklubs nasjonale kapproning 14. august, hvor klubben fikk et morsomt diplom og det seirende lags roere sølvbegre.

Drammen Roklubs nasjonale kapproning 28. august, hvor atter klubben fikk diplom og det seirende lags roere sølvbegre.

Vi hadde også hatt innbydelser fra Halden Roklub og Fana Roklub i Bergen, men disse hadde vi måttet si nei takk til.

1933.

Den 9. juli åpnet vi atter

Landskapproningen på Horten, hvor det seirende lags roere fikk sølvbegre.

Imidlertid hadde vi nu innledet samarbeide med Damernes Roklub i København for om mulig å få utenlandsk konkurranse, og fått vite at de der konkurrerte i kapproing med begrenset takt, og dette forsøkte vi oss så på ved

Christiania Roklubs internasjonale kapproning på Frognerkilen 3. september. Det seirende lags roere fikk sølvbegre.

1934.

Så kom vår første konkurranse med en annen klubb, idet vi deltok med to lag i

Den internationale Københavns Regatta på Bagsværd Sø 15. juli.

Konkurrenter : Maribo Roklub, Damernes Roklub, København, Oslo Kvinnelige Roklubb, Nykøping F. Roklub, Oslo Kvinnelige Roklubb.

Resultat : 1. og 2. premie til O. K. R.s lag.

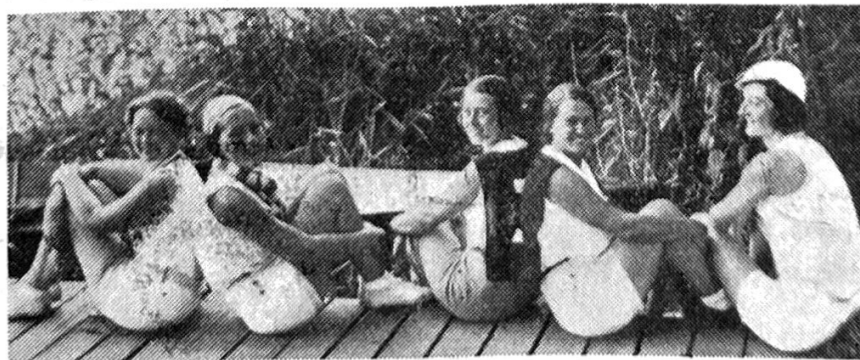
Premier : Pokal til klubben, sølvplatter til båtene, sølv- og bronsemedaljer til roerne.

Lagene : Liv Wilberg, Elvina Voll, Alfhild Pedersen, Ada Nilsen (stroke) Ingerid Thoresen (cox).

Hildebjørg Reinskou, Ruth Engelsen, Ellen Heftye, Frieda Hordes, (stroke) Ingrid Henningsen (cox)

Iste premie vinnerne.

2nen premie vinnerne.

Vi hadde også fått de danske damer til å komme til Norge å ro konkurranse, og deltok i

Norske Studenters Roklubs internasjonale Hortensregatta 22 juli.

Konkurrenter : Oslo Kvinnelige Roklubb, Oslo Kvinnelige Roklubb, Damernes Roklub, København, Aalborg Dameroklub.

Resultat : Seier til Aalborg Dameroklub.

1935.

Vi hadde hele to utenlandsreiser det år, nemlig :

Den Internationale Københavns Regatta på Bagsværd Sø 14. juli

Konkurrenter : Holbæk Roklub, Sønderborg Roklub, Damernes Roklub, København, Aalborg Dameroklub, Oslo Kvinnelige Roklubb.

Resultat : Seier til Holbæk Roklub.

Göteborgs Roddklubbs Internationella Jubileumsregatta i Kungälv 28. juli.

Konkurrenter : Kungälv Roddklubb, Oslo Kvinnelige Roklubb.

Resultat : Seier til Oslo Kvinnelige Roklubb.

Premier : Første napp i en vandrepokal, Göteborgs Roddklubbs nål til roerne

Laget : Liv Wilberg, Ellebeth Bjørneby, Laila Ryen, Randi Gornes, (stroke) Astrid Heyerdahl Berg (cox).

1936.

kom med flere innenlandske og en utenlandsk konkurranse. — Vi hadde nu endelig fått norske konkurrenter, både fra Fredrikstad og Hamar.

Vår første konkurranse med landsmenn (for ikke å si landskvinner) fant sted i

Horten 8. juli

Konkurrenter : Fredrikstad Roklubb, Oslo Kvinnelige Roklubb.

Resultat : Seier til Oslo Kvinnelige Roklubb.

Premier : Regattaforeningens pokal til klubben. Regattaforeningens begre til roerne

Laget : Elvina Voll Aud Schnelle, Alfild Pedersen, Ada Nilsen (stroke) Liv Wilberg (cox)

og den annen på

Hamar 16. august.

Konkurrenter : Hamar Kvinnelige Roklubb, Oslo Kvinnelige Roklubb.

Resultat : Seier for Oslo Kvinnelige Roklubb.

Premier : Hamar Roklubbs diplom til klubben, sølvbegre til roerne.

Laget : Randi Jespersen, Eva Ekholdt, Sonja Struve, Birgit Paulsen, (stroke) Liv Wilberg (cox).

I Mellemtiden hadde vi for første gang konkurranse i uttrigger, nemlig i

Den Internationale Københavns Regatta på Bagsværd Sø 12. juli.

Konkurrenter : Damernes Roklub, København, Oslo Kvinnelige Roklubb Ministry of Labour (Kew) Boat Club, London, Nyköping F. Roklub.

Resultat : Seier til Oslo Kvinnelige Roklubb.

Premier : Første napp i en vandrepokal, sølvmedalje til roerne.

Laget : Helga Ziegler, Ellebeth Bjørneby, Laila Ryen, Randi Gornes, (stroke) Liv Wilberg (cox)

Utriggerlaget.

Sommerens siste konkurranse var i

Christiania Roklubs internasjonale kapproning på Frognerkilen 6. september.

Konkurrenter : Hamar Kvinnelige Roklubb Oslo Kvinnelige Roklubb.

Resultat : Seier til Oslo Kvinnelige Roklubb.

Premier : Christiania Roklubs pokal til klubben, sølvbegre til roerne.

Laget : Randi Jespersen, Eva Ekholdt, Sonja Struve, Birgit Paulsen (stroke) Liv Wilberg (cox).

1937.

kom med den første mesterskapsroning for damer, nemlig:

Kretskapproningen på Kjørbobanen 20. juni.

Konkurrenter : Hamar Kvinnelige Roklubb, Oslo Kvinnelige Roklubb.

Resultat : Seier til Hamar Kvinnelige Roklubb.

Samme dag var det også

Kretskapproning på Tunevannet ved Sarpsborg

og på grunn av Fredrikstad Roklubs 40-års jubileum deltok vi også der.

Konkurrenter : Fredriksstad Roklub, Oslo Kvinnelige Roklubb.

Resultat : Seier til Fredriksstad Roklub.

I Horten 4. juli deltok vi med to lag nemlig :

Innrigger. Konkurrenter : Hamar Kvinnelige Roklubb, Oslo Kvinnelige Roklubb, Fredriksstad Roklub, Smøgens Roddklubb.
Resultat : Seier til Fredriksstad Roklub.

Utrigger. Konkurrenter : Damernes Roklub, København, Oslo Kvinnelige Roklubb.

Resultat: Seier til Damernes Roklub.

Vi deltok videre i :

Norske Studenters Roklubs jubileums kapproning på Gjersjøen 22. august.

Konkurrenter: Fredriksstad Roklub, Hamar Kvinnelige Roklubb, Oslo Kvinnelige Roklubb.

Resultat : Seier til Fredriksstad Roklub.

Christiania Roklubs internasjonale kapproning på Frognerkilen 5. september.

Konkurrenter : Fredriksstad Roklub, Oslo Kvinnelige Roklubb.

Resultat : Seier til Fredriksstad Roklub.

1938.

Vi deltok i følgende konkurranser:

Kretskapproningen på Frognerkilen 19. juni..

Konkurrenter : To lag fra Oslo Kvinnelige Roklubb.

Premier : Kretsens diplom til klubben og bronsemedaljer til seirende lags roere.

Nasjonal jubileumsregatta i Halden 3. juli.

Konkurrenter: Fredriksstad Roklub, Oslo Kvinnelige Roklubb

Resultat : Seier til Oslo Kvinnelige Roklubb.

Premier : Regattakomiteens gavepremie (sølv blomsterglass) til klubben, Halden Roklubs bronsemedaljer til roerne.

Laget : Rigmor Hjersing, Liv Bjertnes, Elsebeth Otto, Else Wasteson, (stroke) Liv Wilberg (cox).

Christiania Roklubs 60-års jubileumsregatta på Horten 23. juli.

Konkurrenter : Fredriksstad Roklub, Oslo Kvinnelige Roklubb.

Resultat : Seier til Oslo Kvinnelige Roklubb.

Premier : Regattaforeningens og Christiania Roklubs pokal til klubben, Regattaforeningens sølvbegre til roerne.

Laget : Ba Worsøe, Kirsten Berg, Ruth Kiær, Laila Skedsmo (stroke) Liv Wilberg (cox)

Hamar Roklubs nasjonale rostevne 14. august.

Konkurrenter : Hamar Kvinnelige Roklubb, Oslo Kvinnelige Roklubb.

Resultat : Seier til Oslo Kvinnelige Roklubb.

Premier : Første napp i vandrepokal (Fordpokalen), sølvbegre til roerne.

Laget : Ruth Kiær, Kirsten Berg, Elsebeth Otto, Else Wasteson, (stroke) Liv Wilberg (cox).

Drammens Roklubs nasjonale kapproning 28. august.

Konkurrenter : Hamar Kvinnelige Roklubb, Oslo Kvinnelige Roklubb.

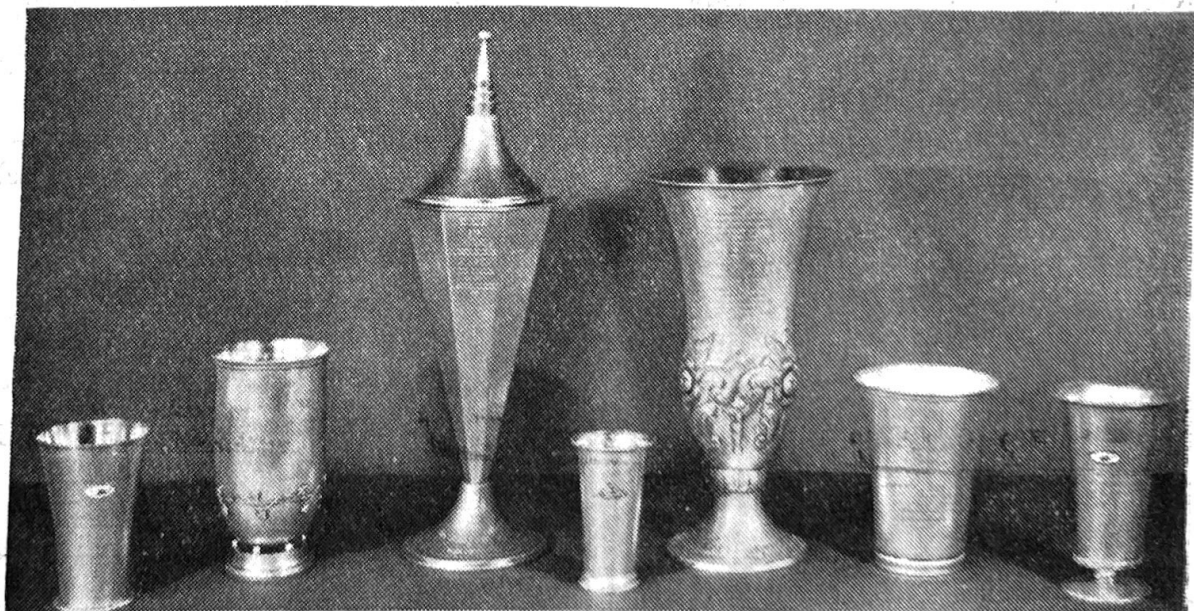
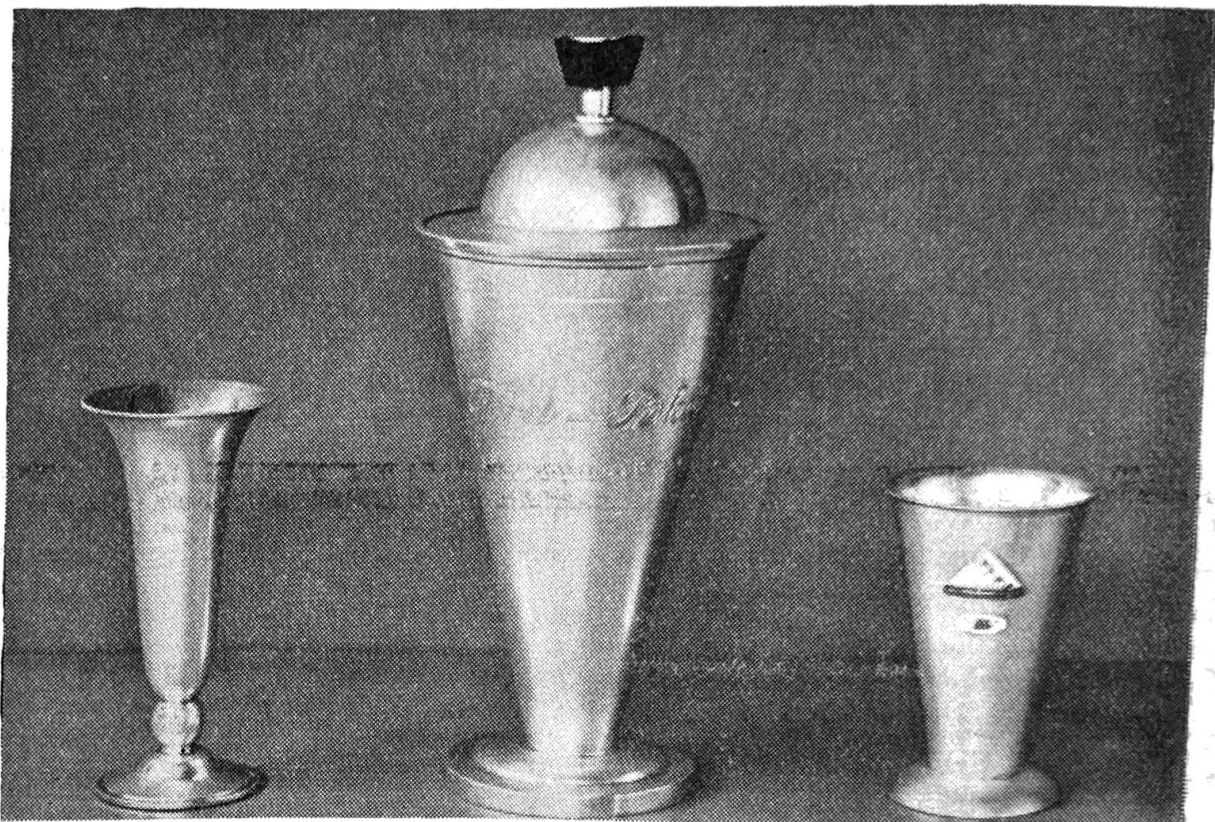
Resultat : Seier til Oslo Kvinnelige Roklubb.

Premier: Drammens Roklubs diplom til klubben, sølvbegre til roerne.

Laget : Ruth Kiær, Kirsten Berg, Elsebeth Otto, Else Wasteson (stroke). Liv Wilberg (cox).

I årenes løp er det mange innbydelser vi dessverre har måttet si nei takk til, dels på grunn av for lang reise, dels på grunn av manglende konkurrenter.

LIV WILBERG,
f. t. rochef

Klubbens premier.

Rydningsmannen.

Så De tomten da vi «flyttet inn?» De vil iallfall ikke kjenne den igjen nu. For oss av det svake kjønn var det sandelig ikke greit å anlegge plener, blomsterbedd etc., og da ingen av oss var gartnerkyn-dige, var det litt av et problem.

Da meldte hr. Carl P. Schou sig, og blev mottatt med åpne armer. Hele tomten blev snudd op ned, plener og stenbedd anlagt, blomster og hekker plantet, så tomten blev et lite paradis.

Herr Schou har fortsatt sitt arbeide hvert år like villig og ivrig, spar, planter og raker.

Roklubben er blitt vårt annet hjem. Takket være herr Schou og hans medhjelperinner og medhjelpere kan vi nu promenere rundt på eiendommen, gå fra Klemplassen op Schoutrappen og ned Rognerudbakken for å komme til Hvattungsvingen, kjære navn efter kjente menn som alle har ydet klubben hjelp.

Trening i «Lørja».

VÅRE INSTRUKTØRER.

Vi har hatt mange mannlige instruktører. De første år hadde vi ingen egne trenere, og var altså henvist til den hjelp våre mannlige kollegaer ydet oss. Det manglet imidlertid aldri på assistanse. Når som helst vi bad om instruksjon var de på pletten, ofret sine fristunder om eftermiddagen og tildels hele søndagsturen.

Følgende herrer har vært våre instruktører gjennom 10 år :

Durban, Carsten	C. R.
Eger, Engelhardt	C. R.
Haffner, W.	C. R.
Hansteen, Philip	N. S. R.
Jakhelln, A.	N. S. R.
Johansen, A.	O. R.
Jordan, Egil	N. S. R.
Klem, Herman	N. S. R.
Meidell, Chrfr.	N. S. R.
Rognerud, Ths. W.	N. S. R.
Rojahn, A.	C. R.
Skarra, Chr.	C. R.
Soelberg, K. A.	C. R.
Thorud, B.	O. R.
Ødegaard, Roald	O. R.

Vi vil herigjennem få uttrykke vår dypeste takknemlighet. Uten deres velvillige hjelp og veiledning hadde vi aldri kunnet vise så gode resultater.

OSLO KVINNELIGE ROKLUBB.

Instruksjon.

*Jeg skulde ut å lære den edle kunst å ro,
det var ikke så lett som det ser ut, må du tro,
for åra vilde absolutt en tur til stratosfæren,
og instruktøren brølte, og sa at jeg var gæren.
«Du må'ke hauke», skreik'n, «åra skal i vannet»,
jeg prøvet da å gjøre som jeg var en smule dannet,
og kjørte åra nedi, søren au, der satt'n fast,
jeg fiska litt, det var såvidt at riggern ikke brast.
Så kom det da et mannlig lag flott feiende forbi,
jeg blunket litt og kikket på siden til de ni.
«Øia rett i båten» nu tordnet instruktøren,
sleiden satt sig fast, det var da også søren,
som vi blev mest beundret, da gikk det riktig skitt,
med våre store forbilder vi holder neppe tritt.
«Spark ifra med beina, du får legge ryggen på,»
det manglet litt på stilen begynte jeg forstå.
«Godt fremstrekk må du ha, og glem nu ei å skvære»,
så var det altså ennu mere som jeg måtte lære.
«Åra fort fra livet» har alltid vært refrenget,
og den sangen hører jeg, og har hørt den lenge.
«Rutsch ikke på sleiden, dra dig frem med tærne»,
«Vær litt mere grasiøs», jeg blev slapp i knærne,
jeg følte mig jo ikke no særlig ovenpå,
men lyttet til vår treners mange gode råd.
Og skulde du en vakker dag få se mig utpå sjø'n,
prøv da ikke på å bare drive gjøn,
for jeg har slitt og stridt og svetta som en gam,
akk, hvor du snur og vrir dig, livet er en kamp.
Og hender det i kampens strid at skuta går på grunn
så var det trots alt deilig å fare for en stund.*

FELIX.

Fru Harriet Hafsøe har ene og alene æren av at Oslo Kvinnelige Roklubb kan feire 10-års jubileum den 12. juni i år. Riktignok meldte det sig mange damer på det første møte, men dessverre efter noen måneders tid stod hun nesten alene. •

Vi aner at hun har utført et uhyre stort arbeide, men hvor stort det er vet nok de færreste. Hvad det vil si å løpe rundt fra den ene til den andre som representant for en «klubb» på 10—11 damer, med tom kasse og svære forhåpninger, som legger alt arbeide og klubbens fremtid i hennes hender, forstår neppe noen. Man skulde tro det var en umulighet, men med sin energi, mot og vilje seiret hun tilslutt.

Fru Hafsøe har rodd siden hun blev født, hun elsker sjøen, og vil at så mange som mulig skal dele hennes gleder ved roerlivet. Det var derfor hun gikk på med krum hals, tenkte på alle som rusler i byen de stekende hete sommeraftener istedetfor å komme sig ut på sjøen. Riktignok har vi mange deilige badesteder, men det er litt av et tiltak å reise ut. Om sommeren er det også mange ganger vanskelig å få følge, den ene eller annen har ferie. I roklubben er det anderledes, der treffer man alltid likesinnede, danner et båtlag, tar med mat og bade-drakter og sier landjorden farvel for noen timer. Hvor herlig er det ikke efter arbeide om formiddagen å gripe fast om åra, ta noen kjempetak så det kjennes i hele kroppen, og så gå hodekuls i sjøen! Fru Hafsøe visste at det var mange som lengtet efter dette ubundne fri-luftslivet som roingen gir, og gav ikke efter for noen vanskeligheter.

Oslo Kvinnelige Roklubb var ikke plaget av mange komiteer det tørste året, fru Hafsøe satte sig i spissen for alt, skaffet tomt, båter

og en ikke å forglemme sympatisk omtale i pressen. Blandt de mange skippertak hun påtok sig var også markedet i 1930, som bragte balanse i kassen.

Fru Hafsøe blir aldri trett av å arbeide for roklubben, når som helst vi trenger hennes hjelp stiller hun sig ispissen, og når hun går inn for en ting vet vi at det må lykkes.

Fru Hafsøe har hele tiden vært aktiv roer, og vi håper hun må fortsette i mange år til, unde også sig selv litt av sjølivets gleder, og ikke bare arbeide for at vi andre skal ha det godt.

Det var vanskelig å ta arven op efter klubbens energiske stifter. Fru Celina Schou påtok sig imidlertid den krevende opgave.

Det første hun bestemte sig til var å skaffe klubben en landfast tomt. Vi hadde det utmerket på Lille Herbern, men var dessverre avhengig av båt, som trafikerte øen efter forgodtbefinnende.

Fru Schou sparte sig heller ikke, gikk fra den ene til den annen, var hos alle mulige kommunale vesener, og med sin store innflytelse og vinnende personlighet rodde hun sig frem til rette vedkommende, og en vakker dag stod båthuset på den nye tomten i Bestumkilen. For oss oss almindelige dødelige høres det ganske enkelt ut, vi bare flyttet

fra Herbern til Bestumkilen. Hvilket uendelig stort arbeide som ligger bak, får vi neppe noen gang fullt kjennskap til.

Det som hadde interesse for fru Schou var at vi fikk iomten, ikke hvordan hun hadde slitt for å komme så langt, for henne var det resultatet som tellet.

Fru Schou satte sig i sving for å skaffe flere båter, og utdanne egne instuktører. Dernest innledet hun internasjonale forbindelser. Resultatet var vår første konkurranse med utlendinger på Bagsværd Sø utenfor København, som vi kom seirende ut av med 1ste og 2nen premie.

Fru Schou arbeidet utrettelig de 4 år hun stod som formann. Hennes inspirerende evne og måten å ta roerne på bidrog i høi grad til å styrke klubbens fremgang og anseelse. Hun er fremdeles aktiv roer, og vi håper at vi ennu i mange år må nyte godt av hennes interesse og arbeidskraft.

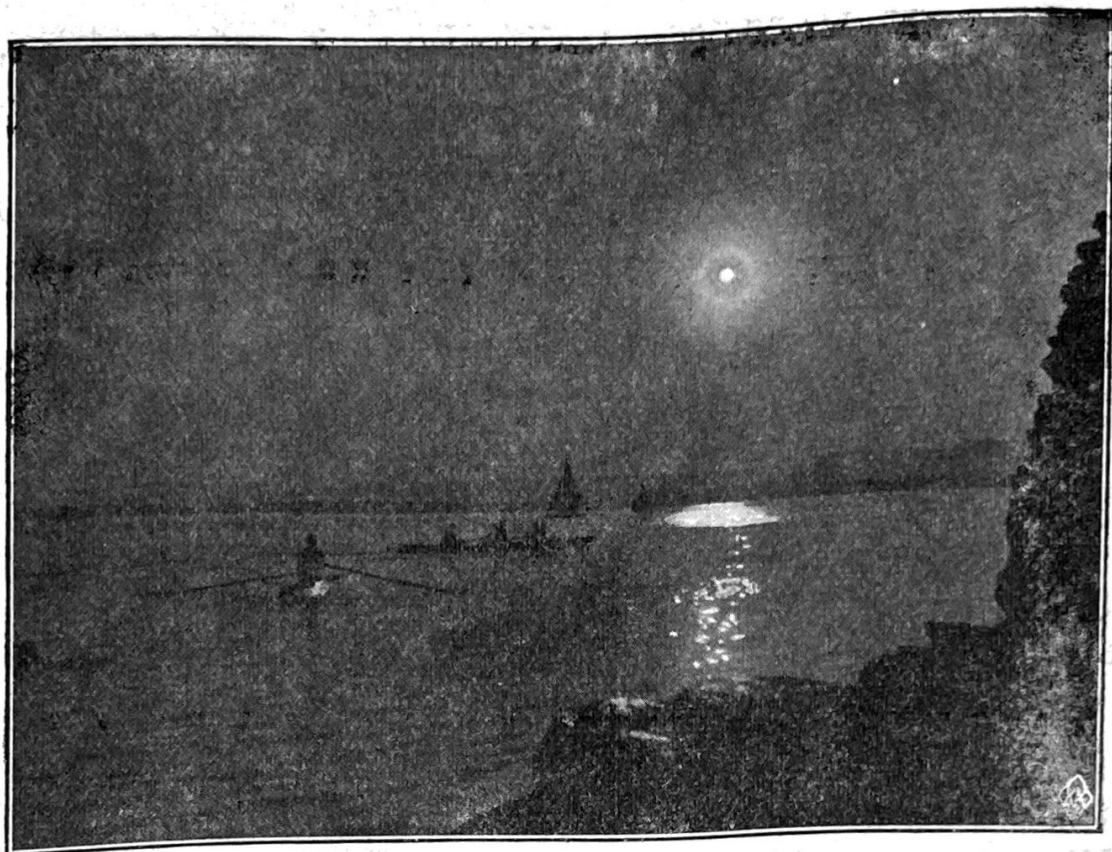
Oslo Kvinnelige Roklubb har vært usedvanlig heldig, efter 2 dyktige formenn, fikk vi som 3dje formann frøken Ellen Heftye, som ikke står noe tilbake for de andre.

Da frøken Heftye overtok roret gikk vi over fra stilroning til kapp-roning. En ny tid blev innledet i klubbens historie. Invitasjoner til forskjellige stevner strømmet inn. Det blev et svare strev med å få dannet lag og sendt dem avgårde til de respektive startsteder, representasjon

i haugevis og en skjærsild av taler som frøken Heftye måtte igjennem. Klubben var kommet så høit til tops at vi blev regnet med blandt de store «gutta». Frøken Heftye kom imidlertid fint over alle båer og skjær. Takket være sitt smittende humør rev hun alle med sig, fikk roerne til å yde sitt beste, men sparte heller ikke sig selv på noen måte. Hun ofret all sin fritid på klubben og gav avkall på alle privatlivets gleder.

Da vi nu hadde fått landfast tomt mente frøken Heftye at det var på tide å utvide båthuset. En mindre utvidelse var foretatt efter flytningen, men nu meldte det sig større krav. Hvad hun bestemte sig til vilde hun også gjennomføre. Først skulde penger reises, og det var ingen lett sak. Arkitekter og bygningsråd måtte settes i sving, långiverne måtte jo se hvilke planer vi hadde. Efter et uendelig strev med hundrevis av telefonsamtaler, konferanser og møter og en tålmodighet uten grenser, kunde frøken Heftye en dag legge alt klart frem, seiren var hennes fullt ut.

Vi er stolte over å ha frøken Heftye til formann nu under jubileet. Takket være sin iver går hun inn for større og større opgaver og gir sig ikke før de er fullført. Vi håper hun vil fortsette som formann i mange år til stadig større gavn for klubben.

Oslofjorden.

*Hvem kjenner vel ikke Oslofjorden,
roernes paradys på jorden?
Øer omkring som fugleunger,
fjorder i tunger
odder og nakne skjær,
holmer bekranset med trær,
idyllisk deilig i stille vann,
men farlig når sjøen står i brand.
Lange bukter med smule vikar,
måker som flakser og skriker,
hva er det som lager en stripe i vannet
rett ut fra Bygdølandet?
Hei, det er roerne våre,
se hvor det bærer avgårde,
sjøen er stille og solen steker,
makrellen i vannskorpen leker,
seilerne ligger og venter på lur,
ved tangen høres en motordur.*

Men også uvær og vind de trosser,
mens vannet skummende om båten fosser,
de ivrig brøiter sig frem i sjøen,
forsvinner langsomt der bakom øen.
Når dagen heller og blir et minne,
når ingen steder du ro kan finne,
da fjorden lokker med skvulp og sang,
med ramsalt sjøsprøit, en lukt av tang.
og månen hilser dig stor og mektig,
mens morild lyser i vannet prektig,
høit over hvelver en høstklar himmel,
sin uutgrunnelige stjernevrimmel.
Du suger inntrykket til dig inn,
og føler freden er i ditt sinn,
her har du alt som du lengter efter,
og kropp og sjelen får nye krefter.

NUPPEN

Kvinnelig roning i Argentina.

Jeg skal fortelle litt om hvordan kvinneroning drives og trives på en annen kant av jorden, nemlig i Argentina. Det argentinske roforbund har ca. 30 klubber med ca. 30 000 medlemmer, hvorav ca. 5000 er kvinner. Den eldste roklubb er stiftet i 1873 og optok like fra starten kvinner som medlemmer. Det finnes ingen egne kvinnelige roklubber.

De argentinske byer som ligger ved havet og flodene har ikke noe slikt som vår Nordmarka, og den rekreasjon som varmen gjør nesten til en livsbetingelse, nyter man best på vannet. Roklubbene har mange såkalte «konebåter» og hver lørdag og søndag drar hele familier ut på rotur. På grunn av den sterke sol er det en solskjerm over coxeplassen og den som styrer har det således meget behagelig. Søndagene når alle båtene vender hjem om ettermiddagen er floden Tigre ved Buenos Aires overfylt av disse båter som rummer fra en roer og en styrmann opptil seks roere og utrolig mange passasjerer. Deltaet er stort og har mange idylliske øyer og vikar, en frodig vegetasjon med sørgepiler som henger med grenene ut over «sølvfloden» (Rio de la plata).

Hvis man ikke har sin egen bungalow er man henvist til utallige små vertshus, da mosquitoplagen dessverre gjør det håpløst å ligge i telt. Man bør for sin egen skyld helst ligge i et godt inn-nettet hus. De skønne stjerneklare netter med det glitrende sydkors på himlen og med månen som speiler sig i floden, gjør en weekend til en opplevelse og man forstår (jeg skriver dette med fare for å bli misforstått) kvinneroningens virkelige betydning.

Som i alle katolske land er kvinnene strengt opdratt og de nødvendige «duenas» bør helst ledsage de unge damer. Det var først i 1930 at Argentina var blitt så moderne at kvinnene også i større utstrekning kunde dyrke alle sportsgrener. Det varte da ikke lenge før de også vilde være med i kapproning og ikke bare sitte under solskjermen. Det var den tyske og engelske roklubb som fikk med sig en av

de argentiske klubber og de satte sammen firer damelag som skulde ro i $\frac{3}{4}$ klinkbygget utrigger med kvinnelig styrmann.

Jeg rodde dengang i den Skandinaviske Roklubb i Buenos Aires. Treningen foregikk kl. 5.30 om morgenen og fra kl. 20 om aftenen. Klubbene ligger en halv times togreise utenfor Buenos Aires, og arbeidet måtte passes. Det kunde ofte på vårparten være surt om morgenen, av og til med tett tåke. Etter ca. kl. 19 var det helt mørkt. Klubbenes motorbåter var utstyrt med lyskaster og hadde ikke trafikken på elven vært strengt ordnet med høirekjøring, vilde nok kollisjonene vært daglige. Etter de to daglige roturer tok vi alltid en løpetur og det varte ikke mange dagene før vi hadde følge med kvinnene som tok sin oppgave alvorlig. Imidlertid må det være mig tillatt å bemerke at med den hårde trening kvinnene drev, utviklet de en faretruende muskulatur, især i bena etter løpningen på den hårde asfalt.

Kvinneveracene var alltid meget hårde og jeg skal si de kunde bite hårt fra sig. Mange løp blev avgjort på målstreken og de oppløste lag var ikke alltid like vakre. Varmen og tunge båter kunde ofte være for meget, ikke bare for kvinnene, men også for de yngre mannlige roere som også rodde klinkbåter. Jeg tror absolutt at kvinnene mere og mere bør gå over til utrigger i kapproning.

Man hører ofte om sydlendingers dårlige opførsel overfor kvinner og det varme blod osv., men en mere perfekt opførsel enn den både argentinere og utlendinger viste de kvinnelige roerkamerater skal man lete lenge efter. Glem ikke det jeg skrev ovenfor om måneskinn og at de bodde så å si vegg i vegg.

Jeg håper at også kvinneveroningen i Norge må vokse sig fram som den hittil har gjort og at man mere og mere kan orientere sig over til utriggere for kapproning, selv om det er et mere kostbart materiell.

ROLF MANSKOW,
p. t. formann i Norges Roforbund.

Hilsner til jubileet.

Oslo Kvinnelige Roklubb kan nu se tilbake på sin første 10 års periode, d. v. s. en tid hvori man har utført det grunnleggende pionerarbeide for at denne herlige sommeridrett også skal kunne anekteres av våre kvinner. En del av disse år faller under den periode da jeg hadde den store ære å være formann i Norges Roforbund. Jeg vil da gjerne straks si at jeg med udelt glede alltid vil se tilbake på det samarbeide som «høieste hold» hadde med sin undersått Oslo Kvinnelige Roklubb.

Det er særlig et punkt jeg har festet mig ved, og det er denne klubbs utmerkede måte å vareta sin økonomi på således at man har kunnet klare sig under en periode med stadig utvikling og som følge derav stigende krav i retning av å skaffe materiell og klubblokaler. Og her kommer til at klubben har ført en omskiftende tilværelse, først ute på Herbern og nu inne ved Bestumkilen. Vi mannlige roere vet jo hvad det vil si å holde økonomien i orden når det gjelder roingen, og jeg gir Oslo Kvinnelige Roklubb et uforbeholdt kompliment for hvordan den har greid dette.

Jeg vil også gjerne få føie til at vi i Norges Roforbunds styre alltid har hatt en klar forståelse av at Oslo Kvinnelige Roklubb blev drevet på en i høieste grad «forretningsmessig» måte, som det heter. Jeg sikter da til hvordan klubben alltid var punktlig med besvarelse av de spørsmål vi stillet, med sine beretninger osv. Jeg tør trygt si at våre mannlige klubber på dette område ofte ligger langt efter i den utmerkede administrasjon som Oslo Kvinnelige Roklubb har vist sig å ha.

I det hele tatt må jeg si at hvis våre kvinner i andre idrettsklubber viser sådan evne til å administrere og til å organisere, da tror jeg nok at alt som heter kvinnelig idrett i vårt land kan se en lys fremtid i møte.

I den tid jeg førte formannsroret i Norges Roforbund kom der krav fra kvinnene om å gå over fra stilroing til virkelig konkurranse-roing. Jeg vet godt at våre kvinnelige roere var lite begeistret for den motstand man her møtte fra Norges Roforbunds styre, og ikke minst fra min side. Den daværende formann i Oslo Kvinnelige Roklubb fru Celina Schou gav jo også meget klar beskjed om klubbens misnøie på et av våre tingmøter nede på Sjømilitære Korps kaserne på Horten. Imidlertid blev det da også under diskusjonen gjort klart rede for våre beveggrunner når vi holdt igjen på dette område. Kravet om

å få ro i konkurranse har her som i andre land presset sig igjennem og jeg skal bare innskrenke mig til å si, at det i første rekke må bli Oslo Kvinnelige Roklubb som må overvåke denne saks videre utvikling og ta sin del av ansvaret for at den nu føres frem i et riktig og sunt spor til gavn for roidretten for kvinner.

Oslo Kvinnelige Roklubb teller idag omkring 100 medlemmer, og ifjor var klubben i den situasjon at man måtte stanse tilgangen. Jeg er forvisset om at klubben ved neste store jubileum — det blir vel 25 års jubileet — vil ha et ganske annet og høiere medlemstall enn den har idag. Om den vil ha nådd op i de store tall som vi har nu i våre største mannlige roklubber i Oslo, som allerede har passert både 40 års og 60 års jubileum er kanskje litt vanskelig å uttale noe om. Men jeg våger å tro at det ikke vil være så langt fra, og kanskje har vi også i hovedstaden fått flere kvinnelige roklubber. Når jeg tør si dette er det fordi det er min absolutte opfatning at roingen som den sunde og helsebringende idrett den er, er til like stor gavn og glede for våre kvinner som våre menn.

Jeg spår derfor Oslo Kvinnelige Roklubb en stor fremtid og ønsker klubben alt mulig hell i dens fortsatte bestrebelser for å skaffe vår ro-idrett den størst mulige utbredelse blandt våre kvinner. Men en forutsetning : at klubben alltid sørger for en så god og energisk ledelse som den har hatt i sin første levetid.

Hans Blom.

Hans Blom taler ved åpningen 1937.

København i april 1939.

Kære Oslo Kvinnelige Roklubb !

Deres Formand ber mig sende nogle Ord til Bogen, der skal utkomme, naar klubben fylder 10 Aar.

Det er mig en særdeles Glæde at faa Lejlighed til at sende de hjerteligste Lykønskninger til Jubilæet og samtidig bringe Klubben en varm Tak for det Venskab, der gennem Aarene har bestaaet mellem O. K. R. og danske Dame-Roere.

Jeg erindrer klart, hvor glade vi her Damernes Roklub blev, da vi hørte, der var stiftet Dameroklub i Oslo. Vi gjorde os straks Haab om Samarbejde gennem Kaproninger, og vort Haab blev ikke gjort til Skamme.

Grundstenen til vort Venskab blev vist lagt, da et Par af vore Medlemmer i 1933 paa en Cykletur i Norge, efter stort Besvær, fik opsøgt O. K. R. og af Formanden Fru Celina Schou fik en venlig Modtagelse.

Begeistrede kom vore Medlemmer hjem og berettede om O. K. R. — Korrespondance blev indledet, og Løfter blev givet om gensidig Udveksling af Hold til Kaproninger.

Allerede Sommeren 1934 efterkom O. K. R. vor Indbydelse. Jeg husker den Søndag Morgen da Oslo Dampere lagde til her i straalende Solskin. 2 Hold fra O. K. R. skulde deltage i Kaproningen paa Bagsværd, men mange af disses Klub Kammerater havde taget Turen med herved. Paa Skibet vrimlede det med norske Jenter i de smukke hvide Klubkjoler, de blaa Klubjakker med «O. K. R.» paa Brystet.

De unge Damer satte Kulør paa Bagsværd-Regattaen, og endnu mere straalende de, da O. K. R. tog baade 1ste og 2den Premie i Damløbet.

Vi havde nogle uforglemmelige Dage i kameratligt Samvær, og mange Venskaber blev sluttet og bestaar den Dag i Dag.

I 1935 var O. K. R. knap saa heldig her ved Bagsværd-Regattaen,

men til Gengæld tog de helt vejret fra os, da de første Gang startede i Outrigger her i 1936

Vi havde jo stort Stævne enda med Deltagelse af Damer fra London. Vi var svært bange for disse engelske «Misser», de norske jenter» gjorde os ikke nervøse, det var jo første Gang, de skulde starte i denne Baadtype !

Ubeskrivelig var vor Forbavselse, da Speakeren meddelte at O. K. R. laa i Spidsen ved Starten, og maalløse blev vi, da Løbet var til Ende, og O. K. R. virkelig var blevet Nr. 1.

Det var et herligt Stævne, og det var med oprigtige Følelser, vi om Aftenen hyldede O. K. R. for Bedriften.

Gentagende Gange har O. K. R. været gæstfri Værter for de danske Ro-Damer, der har været sendt til Horten-Regattaen, og hvert Besøg har været rig paa Oplevelser og glade Minder.

Forhaabentlig maa det Venskab, der er paabegyndt, blive fortsat og uddybet i de kommende Tider, det vil da absolut blive til Gavn for den kvindelige Rosport i saavel norske som danske Klubber.

Med Hilsen til alle i O. K. R.

Deres

JOHANNE FORNÆS

p. t. Formand i Damernes Roklub.

Når Oslo Kvinnelige Roklubb i disse dager feirer sitt 10-års jubileum vil jeg gjerne få lov å ønske tillykke,

Som en av stifterne av Hamar Kvinnelige Roklubb, og som formann i 3 år har jeg kommet i nær kontakt med Oslo Kvinnelige Roklubb og samarbeidet mellom disse to klubber har alltid vært det beste. Jeg har bare gode minner fra den tid vi har hatt sammen. Det beste og mest levende minne blir allikevel det første besøk jeg avla hos Oslo-damene sammen med en del av Hamarklubbens medlemmer. Straks efter at vår klubb var stiftet reiste vi inn til Oslo for å se hvordan Oslo Kvinnelige Roklubb hadde innrettet sig. Vi blev ganske imponert over

å se alle de pene båter som lå på rad og det hyggelige båthus med garderober og et lite kjøkken hvor damene kokte kaffe og trakterte oss med. Vi hadde nemlig den gang selv bare en lånt båt og til garderobe en liten firkant i de mannlige roeres båthus, — så vi følte oss temmelig fattige sammenlignet med dette. Denne dag var også en festdag for Oslo-damene, idet de den dag hadde et konkurranselag i Danmark, og hadde nettop fått beskjed om at laget hadde seiret over danske og engelske konkurrenter.

Den dag reiste jeg hjem med 3 ønsker for Hamarklubben, nemlig 1) Å få egen båt. 2) Å få eget båthus. 3) At også Hamar-damene skulde kunne klare å slå danske og engelske konkurrenter.

Mine 2 første ønsker fikk jeg heldigvis oppfylt kort tid etter, men det tredje ønske står fremdeles oppe.

Personlig må jeg takke Oslo Kvinnelige Roklubb og da spesielt den alltid elskverdige og forståelsesfulle formann, frk. Ellen Heftye, for alle gode råd i den første og for mig vanskelige tid. Frk. Heftye var alltid parat til å forstå mig og mine planer — aldri skremmende med tvil og skepsis, og jeg fikk derfor av henne den styrke og forståelse som trengtes så hårdt for å kunne gjennomføre et såpass tungt løft som det unektelig er å stifte en roklubb uten en øre i kapital. Jeg vil alltid med takk huske denne hjelp.

Jeg håper at Oslo Kvinnelige Roklubb fortsatt må leve og utvikle sig, at den i mange år må få beholde sin nuværende interesserte og dyktige formann, og at de påtenkte planer om tilbygg av klubbhus, må bli til virkelighet. Min opfatning er nemlig den at jo mere hygge man kan by sine medlemmer — jo flere nye kommer til.

HELGA SVEEN.

Det er mig en glede å fremføre min hjerteligste hilsen til Oslo Kvinnelige Roklubb i anledning av klubbens 10 års jubileum.

Det er et stort arbeide som må ydes for å etablere en roklubb, et arbeide som uten den rette interesse og glød aldri vil lykkes. Jeg har et sterkt inntrykk av at interessen og iveren i høi grad var tilstede hos de damer som gikk inn for opgaven — særlig var formannen, fru Hafsøe utrettelig.

At dette arbeide hadde lykkes, fikk alle vi som hadde den ære og glede å være tilstede på Herbern et levende inntrykk av, da vi pludselig ble presentert for klubbens medlemmer som i et antall av 80—90 stod opstillet — alle i sine smarte kledelige klubbdrakter. Jeg tror, at denne flotte parade av ensartet klubbantrekk gjorde sterkt inntrykk på oss alle, og jeg er heller ikke sikker på om den ikke har satt spor efter sig i de gamle roklubber, hvor der nu efterhånden hersker en større interesse for et korrekt antrekk.

Fra åpningshøitideligheten.

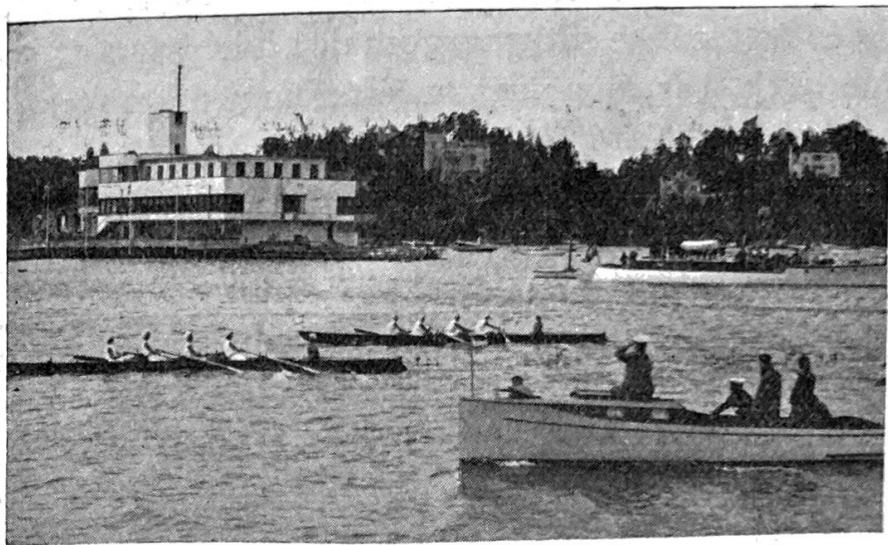
Hvad roningen angår har det mange ganger gledet mig å se damenes lag på fjorden — like stilige i båten som på land.

Derimot hører jeg til dem som ikke har den samme glede av å se damene i race. Min naturlige beundring for kvinnelig ynde kan da få et sjokk, særlig — naturlig nok — på slutten av løpet. Sterke damer nærer jeg større respekt enn beundring for. Dette er sikkert et konservativt syn på saken, og det er vel utviklingen som ikke bør bremses.

Jeg vil ønske, at mange av vår bys damer vil finne vei til Oslo Kvinnelige Roklubb og de vil sikkert få den samme glede av sin roning som de har av skiløpningen. Nordmarka om vinteren og sommeren på fjorden er en utmerket kombinasjon.

Jeg fremfører de beste ønsker for Oslo Kvinnelige Roklubb om trivsel og fremgang i det rette spor og på det nivå som vår herlige ro-sport fortjener.

HANNIBAL FEGTH.

Fra stilroningen.

Den første tiden hadde jeg damenes båthus som gjenbo i Herbernsundet. Min respekt for kvinnens fysiske styrke steg betraktelig da jeg så dere frakte innriggeren ned og op den bratte bro fra huset til bryggen. I sundet la dere beslag på min gamle tumbleplass hvor vi før om årene holdt våre race i tomanns pram eller kappseilte med våre 75 kvadratcentimetre, og som lokalkjent i sundet studerte jeg på hvorfor dere hadde lagt huset akkurat ved det grunneste stedet, men når vannet var riktig lavt, blev det kaffeslaberas i haven, så kanskje var det ikke uten mening. I hvertfall vet jeg at Bestumkilen også av og til gir grunn til hyggelig siesta på land og haven der er mye større og finere.

Vi mannfolk vil jo gjerne ha enkelte ting for oss selv og de fleste av oss føler oss unektelig litt touchert efterhvert som dere går oss i næringen på det ene område efter det annet. Roningen hadde vi lenge for oss selv, ihvertfall den aktive idrett, og vi så til en begynnelse på

dere med nogen skepsis. Men dere rodamer har forstått å komme frem uten å optre kvinnesakskvinneutfordrende . Mere har dere appellert til vår ridderlighet og gitt oss lyst til å hjelpe Oslo Kvinnelige Roklubb fremover. Som studenterroernes formann har jeg vel ikke så mye å skryte av i denne forbindelse. At mange røde roere flittig har virket som instruktører hos dere er utslag av personlig initiativ hos vedkommende. N. S. R. hadde ofte lyst til å be dem heller virke blandt våre 70—80 nybegynnere. Men da N. S. R. i 1934 skulde arrangere «nordisk» og stor internasjonal regatta i Horten, syntes jeg tiden var inne til også å ta damene med i et internasjonalt oppgjør. Fru Schou, min faste borddame ved alle roerfester, husker sikkert hvordan vi fikk istand et storløp ved at hun skaffet op Københavnerinnene og vi Aalborgdamene. Det var forresten i den tiden vi skulde prøve kapproning med begrenset takt hvilket gjerne førte til at siste lag fikk premiene. Å finne en passende konkurranseform for dere var et problem. Stilroingen var for tam og kapproningen efter manges sigende for hård, men nå ser det jo ut til at dere trives bare med det siste. Det eneste som ennå er uprøvet er vel «Stilschnellrudern».

Senere har jeg sett dere ro mange race og sandelig var jeg imponert da dere i 1936 første gang startet i uttrigger på Bagsværd sø, frekt tok ledelsen, ledet, ledet og ledet inntil — ja ingen trodde det skulde holde, men takket være en rent utrolig energi holdt det til mål tross mangelfull teknikk. Det friske racet var norske jenter verdig og et godt eksempel på pågangsmot.

I det hele så har dere jo vært ordentlig flinke. Å styre en roklubb er ingen dans på roser, å stifte en ny og få den frem er sikkert mye verre, at medlemmene er damer og at dameroning er noget helt nytt gjør det vel heller ikke lettere. Ledelsen har nok vært god og den kvinnelige splidaktighet har vært skutt til side til fordel for den kollektive interesse : «Klubben vår !»

Jeg ønsker tillykke og håper at byggeplanene og andre ønsker som f. eks. dypere vann kan realiseres snarest. Skulde jeg få komme med noget i retning av et forslag, så måtte det være at det søkes funnet en litt lettere båttype enn den vanlige innriggeren og hvorfor ikke scullerbåter ?

HARALD RØMCKE.

Når Oslo Kvinnelige Roklubb i år feires sitt 10 års jubileum vil jeg som så mange andre ønske hjertelig tillykke med denne første milepel, og med de hittil vundne resultater. Det er et glimrende nybrottsarbeid Roklubben i denne tid har utført, ikke bare for kvinnelig roning og kvinnelig idrett, men for roning i det hele.

Ved passeringen av denne første milepel, vil gjerne alle vi som har lært å bli glad i Roklubben, bringe den de beste ønsker for fremtiden. For å gi nogen av disse form vil jeg ønske at riktig mange måtte slutte sig til den og dernest at mange flere måtte forstå hvor herlig roningen er og hvor ganske spesielt den er egnet for kvinnelig ungdom.

Den gir adgang til for en kort tid å komme vekk fra den grå hverdag, gir sol og sjø i vakre omgivelser, frisk luft til overmål, mosjon efter enhvers lyst og anlegg. Dette fører med sig friskhet i tanke, i utsyn, i handling, loyalitet mot andre, en følelse av samhørighet, godt kameratskap og en god klubbånd. Arbeidet i båten lærer hvor avhengig alle er av hverandre og av at enhver gjør sitt for at alt skal gå lett og greit.

Ennvidere vil jeg ønske at Roklubbens vakre vimpel alltid vil vise hvad klubben er mellom vår herlige fjords holmer, skjær og sund, og at den også vil smelle kraftig og utfordrende når Roklubbens lag går som førstemann over linjen både her hjemme og i konkurranser på utenlandske baner.

Hell og lykke følge O. K. R. !

THS. W. ROGNERUD.

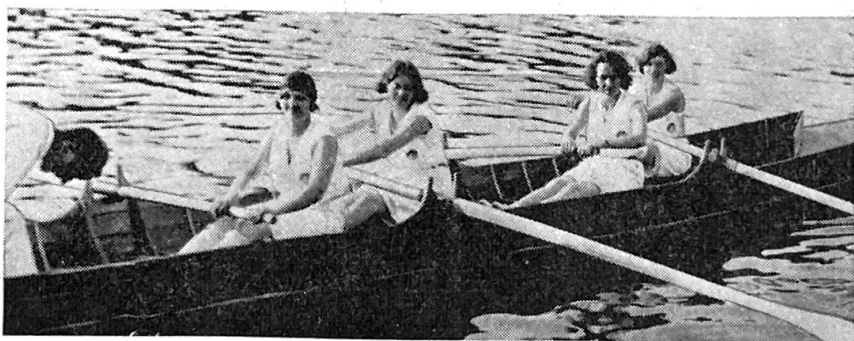
Et 10 års bekjentskap.

Det var merkelig nok ikke ved roernes rette element — ved sjøen — at jeg for 10 år siden først kom i forbindelse med O. K. R., men på Norges høieste fjelltopp Gallhøipiggen. Der møtte jeg tilfeldigvis klubbens første formann, fru Harriet Hafsøe. Møtet førte til, at jeg allerede neste sommer kom i nærmere forbindelse med klubben enn jeg ante året før. Hvad annet kunne jeg svare på fruens henvendelse om å hjelpe til med instruksjon enn : «Kan De ikke få tak i en som har bedre forutsetninger for å rettlede dere når det gjelder noe så vanske-

lig som å instruere i roning og da særlig det svake kjønn?» Jeg lot mig imidlertid overtale, og det var for mig bare en stor glede å virke ute på Herbern de få sommerdager, som det blev.

Hvorledes skulde så instruksjonen legges an? Hvor mye burde forlanges av de mer eller mindre kraftige roerdamer? Ja, det var bare å klemme på så godt en kunde og ikke være altfor streng i kravene. Det blev litt annen jobb enn å drive på med nybegynnere i C. R. En innrigger, nr. 1, stod til disposisjon da første treningsdag kom.

Jeg husker godt den første tur med fru Hafsøe (stroke) Eva Torkildsen, Hjørdis Frogg og Ruth Olsen ombord. Det gikk over forventning, i førstningen to og to. På tilbaketuren rodde alle fire samtidig, og det var nesten bare en takt i båten.

Den første instruksjon.

Først da klubben av C. R. fikk låne instruksjonsbåten «Lørja» blev det mer greie på instruksjonen, som jeg forresten hadde god hjelp til av kamerater i C. R. Kan godt være at damene syntes vi Christiania-gutter var noen slavedrivere som de hadde over sig i «Lørja». Men det gjaldt på kortest mulig tid å få litt «sving på hjulet». Det var dessverre ikke tid til å holde på med instruksjon av de enkelte så lenge som ønskelig. Stadig kom der nye medlemmer til. Alle var meget ivrige og lærenemme og flere blev i løpet av sesongen virkelig flinke til å føre en åre i en innrigger.

Det blev egentlig kun den ene sesongs instruksjonsvirksomhet for mitt vedkommende.

Det har vært morsomt å følge O. K. R.-lagenes roning på regattabanene og spesielt å se, at de også kan ro utrigger — utvilsomt den eneste båttype som damer burde konkurrere i. Jeg har bestandig syntes

det var hyggelig når O. K. R. vant, ikke minst fordi de forskjellige lag ikke bare kunde padle over banen, men riktig måtte kjempe for seiren. Konkurransen — fra Hamar og Fredrikstad — har heldigvis vært god.

Jeg ønsker O. K. R. hjertelig til lykke med 10 års dagen og håper, at klubben vil fortsette å vokse, bli riktig stor og sterk og ha den glede å se, at dens lag hevder sig med glans både i utenlandske og innenlandske roregattaer. Dertil kreves, at alle medlemmer gjør sitt beste og at klubben ikke må savne gode instruktører som kan bringe roningen op på et høit nivå. Oslo og omegns damer burde slutte op om roningen som er den herligste sommeridrett.

K. A. SOELBERG.

For 10 år siden blev det sagt i byen, at man måtte dra til Herbern, hvis man vilde se spreke jenter, som var behagelige for øiet.

Heldigvis var det ofte så lavt vann i sundet, at man hadde god grunn til å snu sculleren, og godt påskudd til å bli liggende litt utenfor O. K. R. og undersøke saken. — Slik opdaget jeg O. K. R.:

Litt efter hvert fikk min interesse for dameroning edlere motiver da jeg mere og mere fikk den opfatning, at en roklubb var det absolutt ideelle for damer.

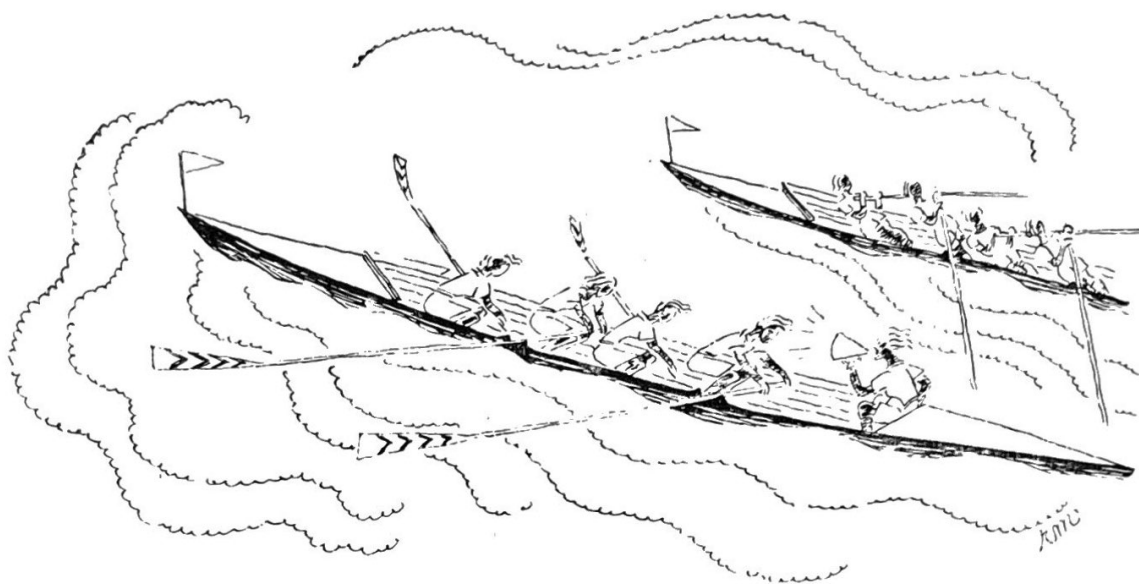
Erfaringen fra andre roklubber har alltid vært at man nettop ved roning samler en flokk usedvanlig hyggelige mennesker, idet selve roporten appelerer til en spesiell sort mennesker, som har en egen evne til å like sig og andre.

Lysten til å kappes med andre er vel en av våre beste egenskaper, og det som driver oss fremover.

Stort sett har dere jo greid konkurransene bra, men ennu bedre var kanskje den sportsånd som «gamlekara» viste ifjor ved å stille et lag i kretsen for å gi konkurranse til de unge trenende. Det var flott gjort.

Jeg ønsker O. K. R. alt mulig godt i årene fremover, — og spesielt en klinkbygget uttrigger 4-rer.
Takk for all hygge. Hilsen

PHILIP HANSTEEN.

Vårt aktive medlem dr. Hedvig Trætteberg, som i flere år har hatt alle våre roere til undersøkelse, skriver følgende :

Roning som kvinneidrett sett fra lægens synspunkt.

Ser vi på vårt lands idrettsliv, har roning i det hele, og som kvinneidrett i særdeleshet, en forbausende liten plass når vi tar i betraktning vår lange kyst og det store antall nytteroere av rang, både blandt menn og kvinner.

Årsaken ligger sikkert for endel i det faktum at materiellet er kostbart i anskaffelse og vedlikehold, så starten og driften av en klubb er et tungt økonomisk løft som i grunnen krever finansiell

støtte. Men like meget skyldes det kanskje at denne idrettsgren er for lite kjent. Mange flere vilde sikkert gå inn for den når de opdaget dens verdi.

At roning er en ypperlig idrett derom er alle enige, ikke bare ro-enthusiaster, men også idrettsautoritene. Ypperlig ved sin utvikling av kraft og hurtighet, balanse og nervøs kontroll, men ikke minst på grunn av det herlige friluftsliv den fører med sig.

Men det som interesserer oss her er hvordan den passer for kvinner. Selvfølgelig er det røster som hever sig mot den som kvinneidrett — det finnes neppe den idrettsgren som ikke *det* er tilfellet med. Det er jo så at kvinnens fysik er svakere enn mannens, det er en oplagt sak. Derfor kan hun aldri øve sig op til likeverdige prestasjoner når det gjelder en rekke idretter som særlig krever kraft og utholdenhet. Blandt disse er de fleste fri-idrettsøvelser, utholdenhetskonkurranser i ski- og skøiteløp, samt roning. Den eneste utholdenhetsøvelse hvor kvinner kommer op mot menn er svømning, som ligger særlig vel tilrette for den kvinnelige konstitusjon. Men kvinner skal nu engang ikke konkurrere med menn, så denne underlegenhet er ingen grunn til å forkaste øvelsen.

Roning er blandt de mest krevende øvelser hvad kraftforbruk angår. Derfor skal ingen kvinne gi sig i kast med den uten å vite at hun er fullstendig frisk. Men noen særlig kaftig legemsbygning (pyknisk eller atletisk) eller særlig stor muskelmasse, er ingen betingelse. Riktignok vil et lag av store, kraftige roere under ellers helt like betingelser være overlegent. Men det er så mange andre egenskaper som er viktigere enn den rå muskelkraft, at de mere gracile (leptosome) og små, med mindre muskelkraft har Chancen til å utkonkurrere den andre type. Det er riktig teknik som er avgjørende for farten, nøiaktig avstemte bevegelser hos den enkelte roer. og et likeså nøiaktig og fint samspill i laget.

For å opnå dette kreves fra første stund av systematisk arbeide. Det er ikke som med ski- og skøiteløp og svømning, at enhver som ikke nettop tenker på konkurranse kan legge iveri på sin egen mAner. Man blir *i de hele ikke* roer uten å gjennomgå skolen i teknik. Og heri ligger en betryggelse nettop for dem som på forhånd er mindre kraftige; for under dette nokså langvarige øvelsesarbeide trenes samtidig kondisjonen op.

Vil vi studere roningens virkninger på organismen, så finner vi at *alle* muskler, men særlig kroppsmusklene, buk- rygg- og skuldergruppene utvikles — til stor nytte for alle som har stillesittende ar-

beide. For hos dem er det jo nettop kroppsmusklene som får minst trening i det daglige liv. Men også ben- og armmusklene øves godt. Roningen har derfor betydelig *kropsformende* virkning. Ved regelmessig og litt energisk trening blir musklene tydelig sterkere og fettlaget vil, om det på forhånd er rikelig, minke.

Kondisjonen (ydeevnen) trenes op i like høi grad, og det er den det til sist kommer an på. Det kan nok hende at et lag kommer til kort i en konkurranse på grunn av muskeltretthet. Men med riktig teknik skal muskelgruppene samspill være slik avstemt at ingen enkelt gruppe uttrettes; hjertets og lungenes kapasitet blir da det avgjørende. Ved den voldsomme økning i energiutfoldelse blir forbrenningen øket til det mangedobbelte. Forbrenningen kan uttrykkes ved kulsyreutskillelsen gjennom lungene. Denne kan under en slik anstrengelse som et race øke til 10—20 ganger hvileverdien. For å skaffe nok surstoff til forbrenningen i vevene må blodet passere lungene meget hurtigere enn vanlig og luftvekslen i lungene må være tilsvarende. Surstofforbruket kan stige til over 10 ganger det normale. Det vil si at luftvekslingen i lungene øker fra 5 liter inntil 50 liter pr. min. og at den blodmengde som av hjertet drives gjennom lungene øker fra 5 liter til 20 liter pr. min. For å greie dette øker hjertekontraksjonene og altså pulsen inntil 200—250 (normalt 60—80) pr. min. og åndedrettsfrekvensen går op i 60—70 pr. min. (normalt 7). Ved om og om igjen å måtte tilfredsstille slike krav øker hjertet varig i volum og muskelkraft og lungekapasiteten tiltar også varig. Reservekraften øker. Kondisjonen bedres.

Blandt de idrettskvinner jeg har undersøkt her i Oslo i 1934—35 hadde roerne størst lungekapasitet, nl. i gjennomsnitt 3.67 liter. Svømmerne hadde 3.47 l., men dette på en lavere gjennomsnittsalder og legemshøide. På et ensartet materiale vilde disse tall muligens blitt like. Begge ligger høiere enn gjennomsnittstallet for veltrenede tyske kvinner av omtrent samme høide, nl. 3.2 liter.

Om både muskelkraft og kondisjon er i orden, så avhenger resultatet ennu av nervesystemet. Det krever adskillig tankearbeide i begynnelsen å få innøvet teknikken, og meget trening skal til for å få musklene arbeide fullstendig underlagt viljen. Når teknikken er blitt automati — og først da kan kraften settes inn — så kreves fremdeles våkne sanser og et lydig nerveapparat for å mestre innordningen i laget, og under konkurransen kreves åndelig kraft, likefullt som legemlig, til å sette inn de ytterste krefter.

Huden herdes og styrkes i høi grad under roning. Drakten er jo lettest mulig, så sol og luft får komme direkte til. Og skjer dette gradvis fra våren av blir den passe hurtig herdet og brunet, og den beholder da sin elastisitet, og har godt av det for hele året. Den blir ikke, som ved den plutselige og for sterke påskebruning brendt, og derfor siden tørr og rynket. Dens varmeregulerende evne øker kraftig, slik at tilbøieligheten til å fryse blir langt mindre. Det må dog advares mot for sterk avkjøling om våren. Med vår korte sommer, og en rosesong som begynner i mai, da temperaturen ofte nærmer sig 0 grader, og det ikke er utelukket å få snøvær, må man i begynnelsen ha ordentlige klær på under roning, både treningsbukse og genser. Selv om det synes varmt i solen skal man være forsiktig med bar hud. Rheumatismens plager kan bli følgen. Noe helt annet er det i august og september. Da er man herdet og kan tåle adskillig.

Ingen bør legge i vei med hård trening uten forutgående legeundersøkelse. Riktignok er det vel liten risiko for den som alltid har være frisk og som på forhånd er vant til kraftig idrett. Men best er det å sikre sig at alle organer er friske, at man ikke i all stillhet går med en nyresykdom eller lignende. Spesielt bør man vite om man ikke har noen underlivslidelse. Som sagt er roning en hård sport, og det er ikke sikkert at alle og enhver passer. De som er overanstrengt av arbeide bør ikke få gå i sterk trening.

Det er når det gjelder kraftutfoldelse stor forskjell på turroning og kapproning. Kapproning stilles i klasse med langt, hurtig løp, altså noe av det tyngste som finnes. Det er derfor ikke underlig at kapproning for damer møtes med skepsis. Men slik som våre konkurranser har vært lagt til rette, avpasset efter fysikken — med kortere bane og en takt som passer laget, har det hittil, såvidt mig bekjent, ikke forekommet skader som følge av kapproning. Derimot har den vært til adskillig fest og glede, og konkurransene er sikkert uundværlig for idrettens liv og trivsel. Man stimuleres til meget intensere og mere systematisk arbeide, man lærer av hverandre og man har lokkende mål å arbeide mot.

Men skal kapproningen i det hele være tillatt og ingen skade skje, må alle treningsregler nøie følges.

Legeundersøkelse må være obligatorisk. Utvalget til lagene må skje skjønnsomt. Kun absolutt friske medlemmer, som helst er i bra kondisjon på forhånd får komme i betraktning. Alderen er ikke avgjørende — beste alder rent fysisk sett er fra 19 til 23 år, men mange

yder bedre arbeide senere på grunn av erfaring og trening. Treningen skal begynne forsiktig og øke efterhvert. Overtrening må det aktes på. Den behandles med hvile. Man bør ikke trene for hårdt under menstruasjon. Det resulterer ikke så sjelden i menstruasjonsforstyrrelser. Kosten skal være lettfordøielig. Den såkalte «sikringskost» bør danne grunnlaget (frisk melk, sammalt brød, smør, grønnsaker, frukt, samt litt kjøtt eller fisk eller egg) så kan den suppleres med hvad man vil, men ikke meget fett, salt eller krydder. Søvn minst 8—9 timer i døgnet.

Roningen er som bevegelse betraktet noe ensidig og monoton. Den bør derfor suppleres med andre idrettsøvelser, og da først og fremst gymnastikk, som bør være obligatorisk hele vinterhalvåret. Gymnastikken ikke bare supplerer roningen, men den kommer roningen direkte tilgode ved sin opøvelse i smidighet og evne til å beherske muskler og nervesystem. Også annen friluftsidrett anbefales ved siden av. Svømming — som også bør være obligatorisk — tennis, og om vinteren skøiter og ski. En «all round» trening er best. Og vil man skyte en gjenvei, avkorte treningstiden før race, er det hensiktsmessig å holde kondisjonen oppe ved regelmessig gang — eller helst løp.

Når alle opstilte forholdsregler følges, er det ingen grunn til å advare mot selve konkurranseroning for kvinner. Men det er all grunn til å opfordre alle, som ennå ikke vet hvad roning er, til å unde sig den glede å prøve en sommer.

En 17de mai mens byen var smykket
til fest i sin skjønneste prakt,
mens tusener stod langs gatene trykket,
som stuvet tett ned i en trakt,
og stolte foreldre med gutter og jenter,
med øine som stirrer og venter
drog gjennom alle byens kafeer,
og rødrussen hujet og samlet trofeer,
da sa vi farvel til den jublende by,
og drog over speilblanke sjø,
himmelen var helt uten en sky,
da vi rodde i land på en ø,
Her vilde vi feire frihetens dag,
under det rød- blå- og hvite flagg,
vi knasket og hadde no godt å spise,
og glemte sorgene hjemme,
her kunde vi virkelig friheten prise,
en frihet vi aldri må glemme.
Da aftenen kom så blev det litt stritt,
for sjøen gikk kledd i kjole og hvitt.

LISA.

5 piker i en båt.

Det kom i en drøm. Jeg drømte jeg rodde på en av elvene i Tyskland. Drømmen var herlig og jeg levet på den til langt ut på formiddagen. Den slapp mig forresten ikke, og før jeg visste ordet av det hadde jeg skrevet til Det Tyske Roforbund. Jeg hadde ingen adresse, men tenkte at likefullt som et brev til Norges Roforbund, Oslo vilde komme i de rette hender, så vilde mitt brev komme rett frem. Og riktig nok. Den tyske presisjon viste sig også her. Knappt få dager efter hadde jeg svar og anvisning til vedkommende klubb som allerede var igang med å tilrettelegge turen for oss. Det blev skriving frem og tilbake mellem Frauen-Ruderabteilung des Post-Sportverein Berlin og O. K. R.

Vi var fem, Ada, Alfhild, populært kalt Per, Times, Mossa og jeg. Humøret stod på topp og spenningen var stor da vi bruste inn på Stettiner Bahnhof engang i juli 1935. Vi prøvet tysken, men det blev mest tøis. Har De noengang hørt Per Kvist snakke tysk på Chat Noir?

Vi var lett kjennelige på våre hvite kjoler og blå klubbjakker og det syntes nok også de tyske damer som ikke betenkte sig et øieblikk der de kom imot oss med blomster i våre farver og ga oss en hjertelig velkomst. Det er ingen sak å reise til utlandet når man er roer. Turen gikk til båthuset, et prektig betongbygg i Wendenschloss, som er en koselig forstad til Berlin. Vi var trette efter reisen. Også dette forstod de og vi blev puttet i seng — i sovesalen. Den som kunde få det slik! Sengene, hvite jernsenger 12 i tallet, stod i to etasjer. Vi var på college, vi følte oss sannelig som barn igjen. Den som kunde få begynne putekrig nå. Søvnens innhentet oss heldigvis før vi gjorde skandale, og vi våknet op neste morgen til en strålende dag.

Så begynte roturen. Våre tyske verter var enestående. For å lette oss for vanskeligheter fulgte tre damer oss på turen, ja den ene hadde tilmed tatt en ukes ferie for vår skyld. Turen gikk fra Wendenschloss gjennom Langen-See, Zeuthener-See, Neue Mühle, Krimich-See, Krüpel-See, Bindow, Dolgen-See, Prieros, Königswusterhausen,

Schmolde-See, Hölzerne-See, Kleine Køriser-See, Teupitser-See til Teupitz. Aldri glemmer vi den turen gjennom dette smilende, vakre tyske landskap. Vi rodde ikke fort, vi var på lysttur og vi nøt turen i fulle mål. Overalt blev vi godt mottatt, det norske flagget vakte oppmerksomhet, og vi kom i prat med mange, mange.

Ada, husker du da vi ramlet gjennom sengen i Gasthaus «Tante Anna»? Men så kostet ikke natteløsjiet mere enn 30 øre heller. Tyskerne har en enestående evne til å innrette seg praktisk og billig. For billig blev turen. Det var morsomt å se hvilken allemannssport roingen var dernede. Hele familien i en båt. Far og mor rodde, og ungene styrte. Ja sannelig tror jeg ikke bestemor var med mange ganger også. Overalt og tett i tett lå roklubber, store og små. Men hyggeligst var det å komme til de små landsbyene efter timers roing.

Da skulde vi proviantere og gå på jakt efter et bestemt syltetøi som vi hadde forelsket oss i. Jo, så hadde vi felleskasse i en sigarettboks og den holdt sig bra så nær som den dagen da Ada og Per fikk overlatt den og skulde gjøre innkjøp. De tømte bakerbutikken og spiste op hele sjokoladebeholdningen, og guderne vet hvorledes det var gått hvis jeg ikke hadde overrasket dem. Fra den dagen het de «Grytulvene». Teupitz var bestemmelsesstedet, en ganske stor

landsby. Her var det vi stiftet bekjenskap med S. A. et forøvrig charmerende bekjentskap, især Hans. Så gikk turen tilbake den samme veien. Da vi kom «hjem» til klubben stod alle på bryggen for å ønske oss velkommen tilbake.

Efter det fikk vi utlevert en skureklut hver (en hver altså), og med den måtte vi vaske hver vår del av båten gullende ren. Vi lærte å pusse «swivelsen» med avispapir skinnende blank. Så kom avskjedsfesten, en fest med pølser og øl, sang og taler og sang som bare tyskerne kan.

Vi reiste hjem et herlig minne rikere. Minne om et vakkert land og hyggelige mennesker, om et godt kameratskap som bestod prøven med glans. Hos oss var det ingen sure miner og ingen smålighet av noen art.

Takk for turen.

GROSSMUTTER.

Forbudt å ta klubbens service med på tur.

Når frihetens time slår,
vi ror ut og sitter betatt,
for eftermiddagen er endelig vår,
på den ytterste nakne knatt.

Den som idag kommer ut i båthuset og ser klubbens out- og innriggere, ialt 7 båter til dens 100 medlemmer kan vel neppe forstå, hvorledes det var mulig for de første ca. 100 medlemmer å klare sig med 2 — to — båter, ja, mesteparten av 1930 med bare 1 båt og den berømmelige «Lørja».

Jeg tenker den nuværende rochef tenker som så : «Jeg er glad jeg ikke hadde noe med *det* å gjøre» ! Og jeg skal innrømme vi sa nok dengang : «*Hvorledes* skal det gjøres ?» Begynnelsen var gjort, båthuset med den ene, senere to båter stod der, likeså de 100 medlemmer som ikke kunde ro.

Vi var klar over at meget, ja så å si klubbens fremtid var avhengig av, *hvorledes* disse lærte å ro, *hvor meget* de fikk ro og hvor begeistret de blev for sporten og livet i klubben så de vilde fortsette der og virke for dens fremgang. En timeplan blev opsatt og merkelig nok fikk alle ro — jeg tror også jeg kan si : i den utstrekning de ønsket. Husk alle var nybegynnere, så en halv time var nok, og veien til Herbern var lang. Det var ikke som nu, bare en svipptur til båthuset. Men vår begeistring var stor og alle ulemper blev tatt med godt humør.

Fremfor alt vokste det frem et godt kameratskap. Medlemmene lærte å forstå, at rosporten er en *lag*-sport. Her kommer det ikke an

på den enkeltes interesser og ønsker, men *lagets*. Enhver må innordne sig og ta hensyn til de andre. Dette er hovedregelen som gjelder fra det øieblikk man kommer på klubbens grunn, og særlig i båten, enten det er en trenings- eller badetur. Jo mere levende denne følelse er i et lag, desto bedre vil det ro. Husk, rosporten er fremfor noen annen kameratskapsts sport.

Jeg har fremhevet dette så sterkt fordi jeg mener, at ethvert medlem aldri bør glemme — eller gis anledning til å glemme — at det er denne lagfølelse som er klubbens drivende kraft. Slapper *den* av viser det sig snart på de sportslige resultater og klubblivet i det hele tatt. Jeg er sikker på, at var ikke dette blitt «innbanket» i medlemmene de første år, og hadde ikke rochefene i «timetabellens» tid med «hård hånd» passet på, at reglementer og timer blev overholdt var ikke klubben blitt til det den er idag.

Jeg husker f. eks. godt hvor jeg maste for å få alle til å forstå, at hvis de ikke kunde komme til sin fastsatte time, *måtte* de gi beskjed til rochefen så hun kunde skaffe en stedfortreder. Ellers stod jo de andre i laget og treneren der og ventet.

I det hele tatt blev vi jo kuset litt i begynnelsen alle sammen av de mannlige trenere som var så elskverdige å hjelpe oss. Og godt var *det*. Især har nok mange av de eldre medlemmer «opløftende» minner fra «Lørja», treningsbåten vi fikk låne av Christiania Roklub. Der spaserte en eller to trenere opp og ned i midtgangen som andre slave drivere og kommanderte og huserte med de 8 stakkarne, som plasket i utakt, «fisket» og «hauket» og gjorde alt som galt var. Det eneste som manglet var pisen, skjønt det vanket nok «åndelig snerping», som kanskje sved verre. Dette høres vel litt brutalt ut, men det var ingen lett jobb, trenerne hadde påtatt sig, og vi var alle taknemlige for at de behandlet oss — la mig for sikkerhets skyld si — så nogenlunde på samme måte som sine egne nybegynnere. Vi tok imot den kjeft vi fikk og således hendte det, at vi efter en del behandling i «Lørja» lærte å ro og fikk komme i vår egen båt.

Spør om vi var stolte over å være på egen hånd !

Første gang vi rodde over fjorden følte vi det omtrent som vi skulde krysse Atlanterhavet i oprørt hav. Senere blev det jo turer både hit og dit, med mange festlige minner og i årenes løp er vel de kvinnelige roere sett de fleste steder i Oslofjorden, innenfor Drøbak i alle fall.

Ja langturene ja.

Jeg husker dem så tydelig — ikke noen spesielt akkurat, men det som var felles for dem alle. Først iveren etter å komme avsted og den utålmodige venten hvis en var forsinket. Så ombordbringelsen. For hvad skulde ikke med på en langtur av termoser, mat, gensere, bukser, badedrakter og puter, foruten gramfon og plater. Å jo, båten var temmelig søkklastet, der den gled fra bryggen.

Videre uro i båten til å begynne med, bemerkninger om været og omgivelsene — små stopp for å rette på et hårbånd, ta av en genser o. l. — og så, efter en stunds forløp den herlige følelsen når alle har funnet og helt glidd inn i den samme jevne rytmen og man kjenner sig ett med båten. Ja, *det* må oppleves for å kunne forståes.

Så diskusjonen om den rette landingsplass med betryggende anbringelse av båten. Det muntre liv som da utviklet sig på den «ensomme øy» — med bading, spising og prating. Vitsene, latteren, gramfonmusikken syns jeg enda jeg kan høre. Tilslutt hjemturen i rask tempo som en fin sportslig avslutning på en herlig dag. Ja, kan en fridag overhodet tenkes benyttet bedre?

Så har vi konkurranseringen.

Vil man ha riktig utbytte av sesongen og komme i best mulig form, kan vel intet være bedre enn å legge sig i trening. Dessuten var det gresselig moro, syns jeg da. Gleden når en feil eller uvane er plukket bort, håpet om seier når man merker laget trekker godt sammen, mismotet som uvegerlig melder sig, den siste finpussingen og frem for alt spenningen og følelsen av å yde sitt beste under løpet. Har ikke alt dette sin charme, som opveier slitet?

Dertil kommer også selve turen til konkuransestedet og samværet med konkurrentene.

Jeg husker godt treningen til en klubbkappning på Herbern. Jeg tror den siste. En i laget sluttet ikke i forretningen før kl. 19 så vi kunde aldri komme ut å trene før nærmere kl. 20^{1/2}. Det var alt begynt å mørkne om kveldene så vi måtte ha med en stor lykt som lanterne for ikke å bli rent i senk. Så rodde vi da efter coxens : Takt — drrrr, takt — drrrr, men ingen så hvad vi gjorde. Var det noen som tok vannet for sent, hauket eller trakk skulderen i været ? Se *det* var der ingen som visste, og sjelden eller aldri har vel et lag trenet så feilfritt. Der var en foss av morild rundt båten og vi rodde som fjetret. Til slutt jumpet alle i sjøen og laget sig «englevinger» av morild. De var aftenens clou. Vi blev døpt for jumbo-laget og såvidt jeg vet, var det ingen som satte en knapp på oss. Men jumbo-laget vant det.

Til slutt vil jeg si til de aktive roere : Gå i trening flest mulig. Det har du personlig glede av, og det vil drive klubben fremover. Men går du i trening så gjør det for alvor. Vi har her — eller hadde iallfall i min tid — meget å lære av de danske damene. Ikke bare en eller to, men hele laget må virkelig gå inn for seieren. Den kommer man nok ikke sovende til. Og glem ikke *seiersviljen*. Den trekker godt når det kniper.

Lykke til med sesongen.

EVA TORKILDSSEN HELSING

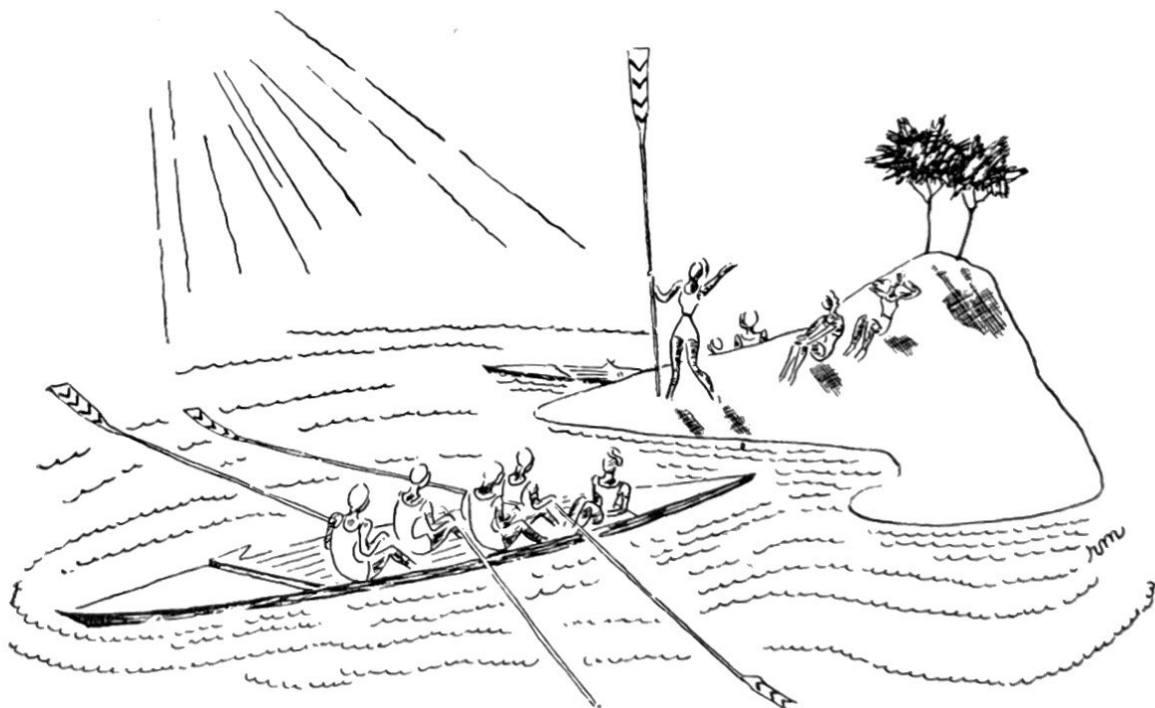
tidl. rochef og viceformann.

Den første langtur.

Det var en av de første somrene efter at roklubben var blitt stiftet. Laget vårt hadde trenet ivrig allesammen både med «Lørja» og forskjellige trenere så nu syntes vi sannelig vi var gode nok til å begi oss ut på det store åpne hav. En av oss fikk den dristige tanke : «Tenk om vi kunde få dra på langtur og overnatte på et av de mange idylliske stedene nedover fjorden»? Vi var i fyr og flamme allesammen, det skulde vel være festlig. Men fikk vi lov til sånt, montro ? Det hadde ikke vært noen før oss som hadde turdet tenke på det, å få låne båt

og være borte om natten slik som de store gutta gjorde. Nei, det gikk aldri i verden. Vi sendte inn en pen ansøking til styret hvor vi lovet på tro og ære å være forsiktig med båten og ta ansvaret hvis noe skulde hende.

Nu ventet vi med spenning på svaret, fikk vi lov? Svaret kom endelig. Etter megen diskusjon i styret var man blitt enige om at vi skulde få lov til å dra på 2-dagers pinsetur. Hurra! Nu blev det liv i leiren. Forberedelsene var store, for det var meget som skulde planlegges. Vi bestemte oss for Åros, dit var det som regel gutta dro og hvorfor skulde vi være dårligere?

Tidlig pinsedags morgen la vi ut fra Herbern med søkklastet båt, en skulde tro vi sikkert skulde ut på en 14-dagers tur. Humøret stod på topp, det var strålende vær, ikke en sky på himmelen og «silkeføre» Utover fjorden bar det, vi passerte våre vanlige søndagsplasser, Gjeita, Møkkalassene og Snarøya. Vårt mål var foreløbig å finne en fin liten idyllisk øy eller et litet skjær, hvor vi kunde bade og spise. Appetitten er ikke borte når vi er på rotur, det er utrolig hvad som går med

Plutselig, mens vi aner fred og ingen fare, kommer vinden! Store bølger begynner å velte innover oss, sangen og latteren som hadde lytt hele tiden, stilnet plutselig av og istedet fikk vi det travelt med å redde mat og tøy som begynte å flyte i båten. Vi rodde som for livet, det gjaldt å komme inn i en lun vik, men hvor skulde vi finne den? Vi styrte rett på næmeste øy, som viste sig å være Håøya. Bare vi kom godt i land og ikke fikk ødelagt båten, det var den vi tenkte mest på.

Den representerte minst 200 kroner for hver av oss. Vi var nu ganske nær land, båten var snart halv av vann, bare vi klarte det. Nu tok den snart grunnen og på et blunk jumpet vi uti alle sammen, et par til helt opunder armene. Her lå det en masse stein, og ved felles anstrengelser lyktes det oss å få båten i land uten en rift. Jeg skal si vi var glade.

Nu blev det liv igjen, og på blunken var stekepannen og kaffekjelen fremme. Først et deilig forfriskende bad og så kastet vi oss over egg og bacon og kotteletter så det var en lyst. Utpå aftenen stilnet vinden av og vi kunde fortsette turen til bestemmelsesstedet, Åros.

Innunder Hurumlandet var det stille og rolig, nesten ikke vind. Eftersom vi rodde nedover blev vi hilst velkommen fra de mange idylliske hvite hus vi passerte. Folk kom ut og vinket og hojet, tenk jenteroere, det hadde man ikke sett før på disse kanter. Utpå aftenen ankom vi til Åros Pensjonat hvor man hadde ventet på oss hele dagen. De hadde så smått begynt å tro at vinden hadde skremt oss og at vi hadde snudd nesen hjemover igjen. Her blev vi mottatt med åpne armer av 4—5 roerlag som ønsket oss hjertelig velkommen.

Neste dag oprant med like strålende vær som første, og tidlig på formiddagen bega vi oss på hjemturen. Det gjaldt å nytte dagen fullt ut. Utpå aftenen ankom vi til Lille Herbern, litt trette, men i strålende humør. Maken til tur hadde vi aldri oplevet og slike vilde vi ha mange flere av fremover.

Ja, roerlivet er herlig, det var vi alle enige om.

«stroke'n».

„Litt av et eventyr eller 5 nasjoner i en båt“

Den internasjonale Wanderruderfahrt på Main 1938.

I løpet av søndagen — den 10. juli 1938 — tøffet tog fra alle verdenshjørner inn på en liten stasjon i Bayern. Togene var fylt med glade roere fra 7 nasjoner — Danmark — Tyskland — Holland — Skotland — Polen — Ungarn og Norge — som skulde delta i den internasjonale Wanderruderfahrt på Main, arrangert av Deutsche Reichsverband für Leibesübungen.

Mottagelsen i Bamberg var strålende. Alle damene fikk store blomsterbuketter med bånd i sin nasjons farver. Vi 23 norske, hvorav 8 fra O. K. R. var helt pengeløse ved ankomsten. «Berlin bei Nacht» var ikke billig ! De tillatte Rmk. 30.00 var vekk. Men Dresden Banks filial var åpen for vår skyld, så vi vandret glade til fest med velfylte portemonøyer.

Vi var byens gjester til Begrüßungsfeier i «Harmonien». Der var flagg, musikk, masse taler, bl. a. av Überbürgermeister «Ditten» og Fachamtsleiter «Datten» bare avbrutt av drikkeviser på alle sprog og Farthlieder — hvorav første vers :

Die Welt ist so weit und die Welt ist so schön
was soll's da mit Sorg in der Lade.
Die Himmel sie leuchten, die Flaggen sie weh'n
frisch auf drum, frisch auf zur Parade,

var betegnende for turen.

Turens leder Gustav Polte — populært kalt «Vatti» holdt en strålende, fengslende, velment og uforglemmelig tale. Han sa at hvis turen skulde bli helt vellykket, var det 3 ting vi aldri måtte glemme, nemlig:

«Erstens Pünktlichkeit,
Zweitens Pünktlichkeit,
Drittens P ü n k t l i c h k e i t».

Applaus !!!

Ved 24-tiden var det noen hver av oss som sendte en vennlig tanke til neste dags program : «7 Uhr Frühstück — Pünktlichkeit». Men det blev nok bare med tanken. Bamberg er ingen storby, men når man har lokalkjente veivisere, er det utrolig mange koselige «Weinstuben mit Tanz» som er uhyggelig lenge oppe. Det var nok like før 7 Uhr Frühstück vi danset oss i seng den natten — og alle de følgende.

Hver eneste aften var det store fester for oss. Når vi da danset ofte gode orkestre — på store terrasser under fullmåne og tusenvis av stjerner — mens faklene speilet sig i elven og fyrverkeriene knallet, var det vel ikke no rart at «wir tanzen in den Himmel herein — in den 7. Himmel der Liebe».

Det var visst egentlig roning jeg skulde fortelle om — for vi var jo på en Ruderfahrt (men med altfor lite roning). Og så har jeg attpå til fått ordre om å fatte mig i korthet. Det er ikke så lett, for vi oplevet tusenvis av eventyr hver dag.

«Tempo — Tempo» sa Vatti, og så dro vi pr. tog, buss eller apostlenes hester til alle severdigheter. — De var ikke få ! !

Den 4de dagen gikk vi endelig i båtene i Schweinfurt. Laginndelagene var iorden — flest mulig nasjoner i hver båt. Mitt lag var prima mixet: en danske, en skotte, (snakket bare engelsk), en polakk og en tysker (som ikke kunde et ord engelsk) og så mig som fikk første tårn som cox. En meget blandet fornøielse, for det var utrolig meget å passe på. Det gjaldt å få best mulig utnyttelse av strømmen og se opp for stakk og stein. Slusene var verst. Det var et virvar av båter, årer og kommandorop. Heldigvis gikk alt bra, men jeg var glad da vi hadde rodd den første milen, og jeg fikk avløsning. Vi hadde strømmen med oss, så 52 km. var ikke så hardt å ro som det høres ut.

Ved ankomsten til Kitzingen var «hele byen» med et stort hornorkester i spissen møtt frem for å ønske oss velkommen. Båter og bagasjen blev lempet i land av «Arbeitsdienst»-gutter. Det var ikke tale om at vi fikk lov til å hjelpe til.

Neste dag hadde vi en utflukt til «kontrastenes» by Nürnberg. Vi vandret rundt på slottet, besøkte det gamle fengsel, med alle torturredskapene og bilte ut til det kolossale «Reichsparteitag»anlegget. Der ute var det noen hver av oss som følte sig små.

O. K. R. PÅ WANDERRUDERFARHT.

Thorborg Western, Hildebjerg Reinskov, Frida Hjerthen, Randi Jespersen, Elna Winsvold, Astrid Heyerdahl Berg, Frida Hordes, Vera Pay.

I strålende sol dro vi videre til Würzburg. Etappen var kort, så vi fikk i times rast med badning. Deilig å få en dukkert, men vi savnet Oslofjordens salte vover.

Würzburg hilste oss med kanonsalutt — og et stort hornorkester møtte oss i båt. Opholdet varte i 3 dager og bød på mye art og moro. Utflukter til Rothenburg og sommerresidensen «Veitshöchheim». En formiddag var vi gjester i Juliusspital — en kolossal vinkjenner. Der stod vi mellom store vintønner på 6—8000 liter og drakk så meget vi vilde. Da vi kom ut på gaten igjen, var stemningen upåklagelig. Gutta (ja vi også) fant på det utroligste, fra å entre forbipasserende hester til å danse «kang-kang» midt i gaten.

Alle byene vi besøkte prøvet å overgå hverandre med mottagelser, fester og gaver. Vi fikk vinflasker, parfume, frankerte prospektkort, drops, store bilder osv. som souvenirs.

Men — das überweltige Höhepunkt der Fahrt var Wertheim. Ved landingsplassen spilte et 50-manns orkester «Olympiafanfaren» så det smalt mellom fjellene. Noen damer serverte te med citron. Det smakte deilig etter rotturen i sterk sol.

Efter en liten høitidelighet på Rådhusplassen, marsjerte vi nasjonsvis med skottene og sekkepipene i spissen til Wertheim Schloss. Langs en lang trapp op til slottet stod tett med Hitlerjugend med tendte fakler. Foran slottsporten var 2 store tjærefat med meterhøie flammer. Alt sammen var som et eventyr fra 1001 natt som ingen av oss kommer til å glemme.

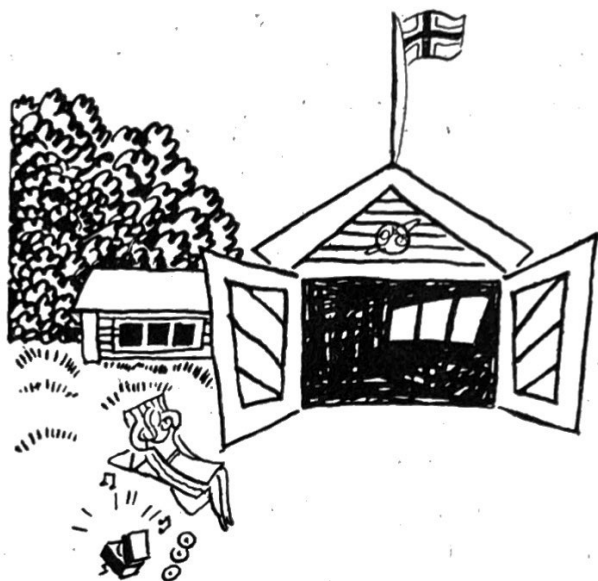
I Miltenberg blev båtene lagt op og sendt tilbake til sine respektive roklubber. Vi drog med busser til målet for turen — Frankfurt am Main. Det var bare stopp i Aschaffenburg, hvor Den ukjente soldats grav blev bekranset.

Fra Frankfurt hadde vi utflukter til Flughafen med Graf Zeppelin og I. G. Farbenindustries flotte kontorbygning og anlegg for funksjonærene; overvar Rømerfestspielene og hadde til slutt stor Abschlussfeier i Ruderverein «Germania». Her holdt Vatti en timelang strålende tale for oss med takk for turen og ros og ris til hver enkelt nasjon — etterfulgt av nasjonalsangene.

Stemningen var ikke så høi som ellers. Vi kunde ikke glemme at nu var eventyret slutt Men vi vil alltid leve på minnene og huske at :

.Den Main — den goldenen Wein,
den allersonningsten Sonnenschein,
lies uns der Himmel kosten.»

VERA PAY.

Bridge i O.K.R.

*Jeg tror ikke selv jeg er vel bevart,
det klikker sikkert et sted,
Spørsmålet må stå ubesvart,
skjønt jeg får ikke riktig fred.
Nu har jeg by'nt å spille bro,
omenn fundamentet er slett,
Jeg prøver å ta det med knusende ro,
men det er såmen ikke lett.
Det spøker og bråker dag og natt
for mitt indre følsomme sinn,
jeg har mareritt og inatt blev jeg tatt,
og hekta på øverste trinn.
Jeg prøvet å stikke mig inn på Grand,
men tror du'ke kløverknekt stengte,
og siden kom ramsa av spar så lang,
hvad var det jeg egentlig tenkte?
Jeg forsøkte å tenke, men ånden var skrall,
og kjødet var skrøpelig, dessverre,
jeg løp og jeg sprang, men så med et knall,
stod hjerterknekt der, for en herre!
Livet lå lyst, men akk det er klart,
frende er frende verst nu som før,
dama i ruter var alt for smart,*

vi kjempet, snart en av oss dør.
 Spar mig, jeg skrek, men ingen mig vørte,
 dama i hjerter frydet sig gett,
 knekter og konger mig slett ikke hørte,
 jeg kjempet alene, det er ikke lett.
 Jeg rodde mig ut på de villeste vover,
 burde visst holdt mig til gjeldne lover,
 undgikk ikke et undervannsskjær,
 og trodde sikkert at enden var nær.
 Det er klart, jeg er'ke no tess,
 skjønt jeg satt der med 4 ess.
 Jeg meldte og telte, og mompa og dumpa,
 i rutter, hjerter og spar,
 tilslutt så gikk det bare på stumpa,
 jeg tapte det lille jeg har.
 Spilte mig bort, men ønsker så titt,
 du følger, jo før jo heller,
 om det for dig og mig går litt skitt,
 så husk, det er klubben det gjelder.

PIPEN.

Frøken Heftye med klubbens yngste passive medlem.

Redaksjonskomiteen i arbeide.

Da ingen av oss går med skuddsikre vester,
vi ber om nåde for våre jordiske rester.

Medlemsfortegnelse pr. 1. januar 1939.

Tallet i () betegner første innmeldelsesår.

LIVSVARIGE AKTIVE:

Bodahl, Atrid	(29)	Krage, Mossa	(30)
Berg, Astrid Heyerdahl	(30)	Schou, Celina	(30)
Hafsøe, Harriet	(29)	Wilberg, Liv	(30)
Heftye, Ellen	(30)	Winsvold, Elna	(30)
Hordes, Frieda	(29)	Ødegaard, Ruth	(30)

ÅRLIG BETALENDE AKTIVE :

Aanesen, Ella Kielland	(38)	Jensen, Ragnhild	(32)
Andersen, Hjørdis	(35)	Jespersen, Randi	(36)
Axelsen, Ruth	(38)	Kjønig, Agnes	(34)
Berg, Kirsten	(39)	Kristensen, Rutt	(38)
Bjertnes, Liv	(37)	Kvale, Eva	(29)
Bjørneby, Ellebeth	(35)	Lauritsen, Gunvor Nyboe	(38)
Brun, Alfild	(38)	Lund, Ingeborg	(38)
Burum, Ruth	(38)	Lundheim, Edith	(38)
Døvre, Ellen-Marie	(37)	Mamen, Sonja	(38)
Eklund, Astrid	(37)	Maroni, Else Marie	(38)
Eriksen, Ada	(36)	Melbye, Sylvia	(38)
Eriksen, Ellen	(36)	Nyeborg, Margrethe	(38)
Gjør, Astrid	(34)	Otto, Elsebeth	(37)
Gomnes, Randi Bing	(34)	Pay, Blanche	(37)
Haakensen, Gerd	(33)	Pay, Vera	(37)
Hageler, Anna Marie	(37)	Pettersen Else	(38)
Hagnæss, Margaret	(38)	Basch, Sidsel	(38)
Halvorsen, Dagny	(37)	Reinskou, Hildebjørg	(30)
Hansen, Gudrun	(36)	Rosenlund, Mosse	(38)
Haugfoss, Aslaug	(30)	Schnelle, Aud	(34)
Henningsen, Ingrid	(29)	Skedsmo, Laila	(33)
Hjersing, Rigmor	(37)	Thoresen, Ingerid	(31)
Hjerten, Frida	(38)	Trætteberg, Hedvig	(36)
Holm, Mari	(38)	Wasteson, Else	(37)
Hovind, Lisbeth	(38)	Westeren, Thorborg	(35)
Hvattum, Astrid	(33)	Worsøe, Ba	(38)
Hvoslef, Karin Dyre	(34)	Ziegler, Helga Marie	(34)
Isachsen, Evy	(36)		

ÅRLIG BETALENDE PASSIVE :

Aall, Gudrun	(32)	Bruun Lie, Dagmar	(38)
Amundsen, Aase	(38)	Foss, Hilda	(30)
Billing, Ragnhild	(38)	Gulbrandsen, Eugenie	(38)
Blom, Ele	(37)	Graff Lonnevig, Caro	(37)
Bredeg, Gunvor	(38)	Haagensen, Elsa	(37)

Haarseth, Kitty	(30)	Olsen, Ruth	(30)
Hornnæss, Astrid	(37)	Olsen, Solveig	(30)
Jacobsen, Astrid Green	(36)	Olsen, Solveig Ann Marie	(37)
Jensen, Gudrun	(33)	Pedersen, Alfild	(31)
Johansen, Kirsten	(38)	Rønneberg, Hildur	(32)
Juel, Sofie	(38)	Sveia, Ove	(38)
Jæger, Mathi	(36)	Sørensen, Gunvor	(30)
Kiær, Ruth	(38)	Thoresen, Ragnhild	(31)
Luhr, Rut	(38)	Voll, Elvina	(30)
Nilsen, Ada	(29)	Wallin, Erna	(31)
Nissen, Mosse	(30)	Winsvold, Carten	(37)

Styre 1929:

Formann : Fru Harriet Hafsøe
Viceformann : Frk. Bødtker.
Sekretær : Tjodvor Backmann.
Kasserer : Frk. Eva Kvale.
Frk. Astri Bodahl.
Styremedlemmer : Frk. Ruth Utne,
Frk. Johannessen.

Sekretær : Frk. Astri Bodahl.
Styremedlemmer : Frk. Elna Bakkerud
Frk. Hilda Foss.
Suppleanter : Frk. Kitty Healy,
Frk. Magnhild Frisch.
Rochef : Frk. Mossa Krage.
Materialchef : Frk. Ada Nilsen.
Revisor : Frk. Hilda Schrøder.

Styre 1930 :

Formann : Fru Harriet Hafsøe.
Viceformann : Frk. Liv Wilberg.
Sekretær : Frk. Astri Bodahl.
Kasserer : Frk. Eva Kvale.
Styremedlemmer : Frk. Frida Hordes,
Frk. Ruth Utne.

Styre 1933 :
Formann : Fru Celina Schou.
Viceformann : Frk. Eva Torkildsen.
Sekretær : Frk. Ruth Engelsen.
Kasserer : Frk. Astri Heyerdahl Berg.
Rochef : Frk. Mossa Krage.
Materialchef : Frk. Eva Torkildsen.
Styremedlem : Frk. Kitty Healy.
1. suppleant : Frk. Ingrid Henningsen.
2. suppleant : Frk. Gudrun Sunde.
Revisor : Frk. Hilda Foss.
Routvalg : Frk. Ingrid Henningsen,
frk. Frieda Hordes, frk. Ragnhild
Sunde, frk. Aase Gulbrandsen.

Styre 1931 :

Formann : Fru Harriet Hafsøe.
Viceformann : Frk. Eva Torkildsen.
Sekretær : Frk. Astri Bodahl.
Kasserer : Eva Kvale.
Styremedlemmer : Frk. Astri Heyerdahl Berg, fru Celina Schou.
Suppleanter : Frk. Tonny Eriksen,
Frk. Ada Nilsen.
Rochef : Frk. Mossa Krage.
Materialchef : Frk. Ada Nilsen.
Revisor : Frk. Hilda Schrøder.

Styret 1934 :
Formann : Fru Celina Schou.
Sekretær : Frk. Ellen Heftye..
Kasserer : Frk. Astri Heyerdahl Berg.
Rochef : Frk. Eva Torkildsen.
Materialchef : Frk. Astrid Skavlan.
6te styremedlem : Frk. Kitty Healy.
Revisor : Frk. Liv Wilberg.
Routvalg : Frk. Eva Torkildsen (formann)
frk. Hildebjørg Reinskou

Styre 1932 :

Formann : Fru Celina Schou.
Viceformann : Frk. Hildebjørg Reinskou.
Kasserer : Frk. Astri Heyerdahl Berg.

(vicef.) Frk. Ruth Engelsen, Frk. Frieda Hordes, Frk. Ingrid Thoresen.

Styre 1935 :

Formann : Fru Celina Schou.
Sekretær : Frk. Ellen Heftye.
Kasserer : Frk. Astri Heyerdahl Berg.
Rochef : Frk. Ingrid Thoresen.
Materialchef : Frk. Astrid Skavlan
6te styremedlem : Hildur Rønneberg.
Revisor : Frk. Liv Wilberg.
Routvalg : Frk. Ingrid Thoresen (formann) frk. Hildebjørg Reinskou, (vicef.) Frk. Ada Nilsen, frk. Vesla Sunde, frk. Ragnhild Sunde.

Styre 1936 :

Formann : Frk. Ellen Heftye.
Sekretær : Frk. Agnes Kjøning.
Kasserer : Frk. Astri Heyerdahl Berg.
Rochef : Frk. Ada Nilsen.
Materialchef : Frk. Hildebjørg Reinskou.
Revisor : Frk. Liv Wilberg.
Routvalg : Frk. Ada Nilsen (formann) Frk. Ragnhild Jensen (vicef.) Frk. Aud Schnelle, frk. Alfild Pedersen, frk. Liv Wilberg.

Styret 1937.

Formann : Frk. Ellen Heftye.
Sekretær & vicef. : Frk. Agnes Kjøning.
Kasserer : Frk. Astri Heyerdahl Berg.
Rochef : Frk. Ellebeth Bjørneby.
Materialchef : Frk. Karen Hvoselef.
6te styremedlem : Frk. Gudbjørg Leffmann.
1. suppleant : Frk. Elvina Wold.
2. suppleant : Frk. Ruth Engelsen.
Routvalg : Frk. Ellebeth Bjørneby, (formann) frk. Elvina Wold (viceform.) frk. Ruth Engelsen, frk. Frieda Hordes, frk. Ragnhild Jensen.

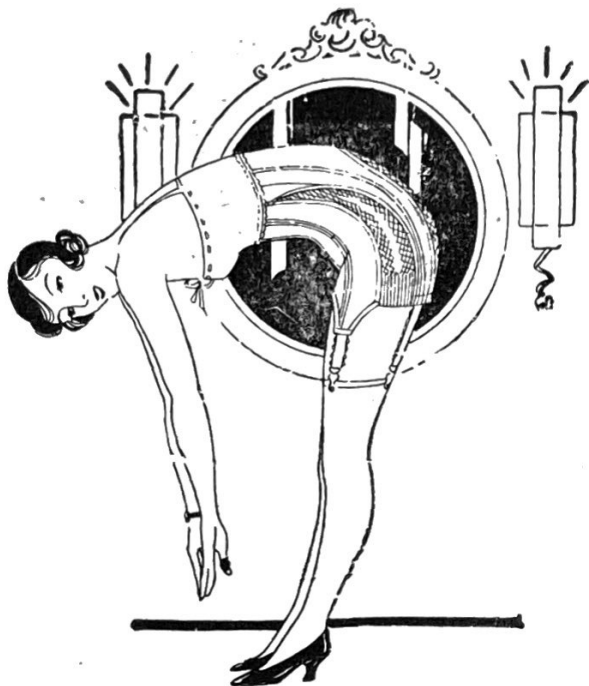
Styret 1938.

Formann : Frk. Ellen Heftye.
Sekretær : Frk. Ruth Ødegaard.
Kasserer : Frk. Astri Heyerdahl Berg.
Rochef : Frk. Liv Wilberg.
Materialchef : Frk. Vera Pay.
6te styremedlem : Frk. Elsebeth Otto.
1. suppleant : Frk. Ada Eriksen.
2. suppleant : Frk. Gudrun Hansen.
Revisor : Frk. Thorborg Westernen.
Routvalg : Frk. Liv Wilberg (formann) frk. Ada Eriksen (vicef.) frk. Randi Gomnes, frk. Gudrun Hansen, frk. Aud Schnelle.
Huskomite : Frk. Elsebeth Otto (huschef) frk. Blanche Pay.

Styre 1939.

Formann : Frk. Ellen Heftye.
Sekretær : Frk. Astrid Bodahl.
Kasserer : Frk. Astri Heyerdahl Berg.
Rochef : Frk. Liv Wilberg.
Materialchef : Frk. Vera Pay.
6te styremedlem : Fru Elna Winsvold.
1. suppleant : Frk. Gudrun Hansen.
2. suppleant : Frk. Randi Gomnes.
Revisor : Frk. T. Westernen,
Fru S. Melbye.
Routvalg : Frk. Liv Wilberg (form.) frk. Gudrun Hansen, frk. A. M. Hageler, frk. Liv Bjertnes, frk. Randi Gomnes.
Huskomite : Fru Elna Winsvold (huschef) frk. Gerd Hakensen, frk. Mossa Krage, fru Bruun Lie.
Bokkomite : Frk. Ellen Heftye (formann) fru Harriet Haføe, frk. Ingrid Henningsen, frk. Eva Kvale.
Byggekomite : Frk. Ellen Heftye (formann) fru Celina Schou, frk. Vera Pay, frk. H. Reinskou fru S. Melbye.

STJERNEKORSETT

Spesialmodeller

for allslags
sport

Norsk kvalitetsarbeide

As. Forenede Blikemballagefabriker

henleder langtur-roeres opmerksomhet
på våre enestående

Camping-artikler

ISKASSER, SANDWICH-SKRIN, KAFFEKJELER

Disse artikler fåes i enhver velassortert
isenkramforretning hele landet over.

Hovedkontor og fabrikk:

MOSS

Centralbord: 2301

Salgskontor og fabrikk:

OSLO

Telefon: 71125 72175

JENSEN & CO.

Torvg. 5

*Kjøp stoff til Deres ROBUKSER
hos*

Hermansen & Jørgensen

Ø. Slotts gate 5. Oslo

Ingeniør

Thor Furuholmen

Entreprenørforretning

BLOMSTER

Citizens er stedet

Centralbord 17110 Ø. Slottsgt. 8

STAR CONTRA

MAIERFORM

Resch-Knudsen & Hiorth,

Jernbanetorget 2 Oslo

„OKKO“

Oslo Korset & Konfeksjonsfabr.

Trondhjemsvn. 137

Gjenfidige

Norges eldste
Livsforsikringsselskap

**Solid arbeide.
Rimelige priser.**

Tilfredse kunder er
den beste anbefaling.

Bemerk ny adresse:
Stortingspl. 7 (Morgenbladets gård).
Butikk til Arbeidergt.

*Ved valget av brød og kaker,
velger vi de beste saker.*

De ringer! Vi bringer!
Bestillingstelefon 71387
Foreninger ydes rabatt.

Ottar A. Haug

Norderhovsgate 4 — Vogtsgate 68 — Magnusgate 4

Banken for Dem

BERGENS PRIVATBANK

BERGEN — OSLO — HAUGESUND

FILIALER:

Lillestrøm — Eidsvoll — Sandvika — Sørumsand — Odda — Tyssedal

De finner alt i
Dameundertøi og Korsetter
hos

Gjernerius
Pettersen
STORGATEN

Engelsk
Tysk
Fransk
Spansk
Italiensk
Portugisisk
Hollandsk
Russisk
Irsk
Polsk
Svensk
Finsk
Tsjekkisk
Esperanto
Hindustansk
Kinesisk
Persisk
off.Afrikansk

Utfyll og post denne kupong idag!

Sendt i åpen konvolutt går den for 7 øre.

LINGUAPHONE-INSTITUTTET A.S

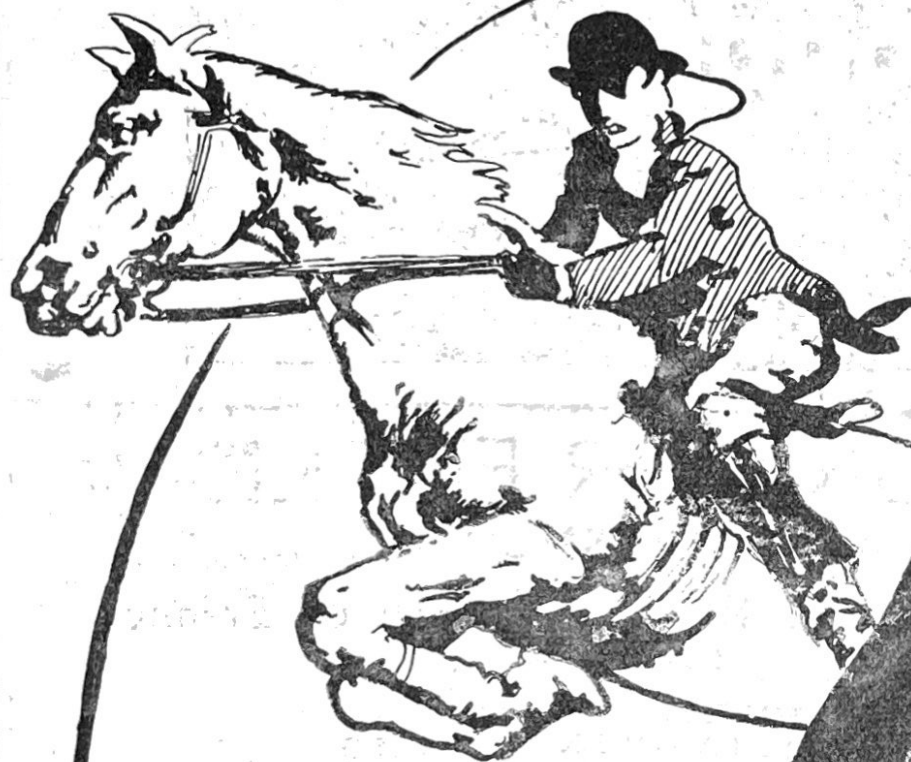
Send gratis og uten forpliktelse for mig Deres Linguaphone-brosjyre med opplysninger om den nye, raske og lette måte å lære sprog på, samt om hvordan jeg kan få et kursus på en ukes gratis prøve.

Herr }
Fru }
Frk. }

Stilling

Adresse

Sett et kryss ved de sprog som interesserer

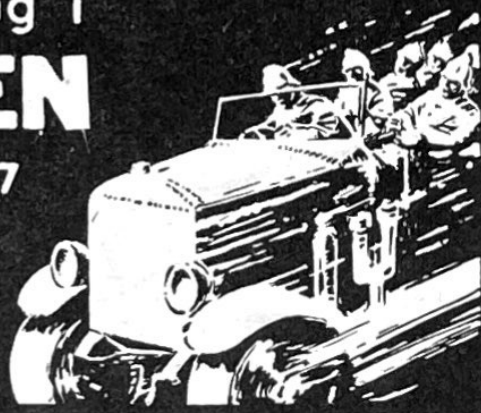
WHITE HORSE
Scotch WHISKY

Trygg det De har

ved forsikring i

NORDEN

STIFTET 1867

GUNNAR FJELD

GULLSMED

Merker, Nåler, Knapper, Pokaler og Premier
i stort utvalg

HANDELSBYGNINGEN
DRAMMENSVEIEN 20 — OSLO
TELEFON 47717

Ola Hoffs Handelsskole

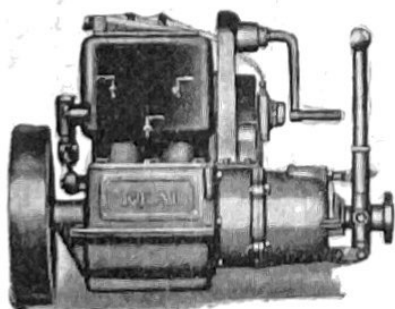
(godkjendt av Handelsdepartementet)

Nye kurser begynner 1. sept. og 10. jan.

Forlang plan

Telefon 21090

Fridtjof Nansens Pl. 6 Oslo

Real-Motoren
1939 er fremdeles den beste

Rimelige priser og betingelser

A.s Real Motorfabrik, Oslo

Telefon 15114

Tlf. 32008

Joh. M. Strand Akersgt. 59

Atelier for: *Moderne Dameskredderi*

Alltid nyheter i *Modelstoffer & Pelsverk*

J. JONSON

Moteforretning

Storgaten 6
Telefon 11287

Fridtjof Kristiansen

Nylands 20 b (Kranbryggen)

Spesialitet:

Tungtransport

Spedisjon, transport,
fortolling, Telf. 25758
lagring, assurance, « 26418
Rederi & befrakting « 11096
Dampskibsekspedisjon « 21667

Hallo
O.K.R. damer

Tenk
også litt på
skjønheten

Gå til
Wolff
i Grensen

H. Findrenø

Kirkegt. 14, 16, 18
Telefon 14746

EKSPORT:

Trelast og Papir

IMPORT:

Spisefett

Brødrene Onsrud AS

BLIKKENSLAGERI

Nedre gt. 5 Oslo
Telefoner 70031 73664

*Spesialverksted
for ventilasjonskanaler*

Franke Onsrud

BLIKKENSLAGERI

BYGGNINGSARBEIDE,
VENTILASJONSANLEGG,
TAKREPARASJONER

Pilestredet 75 c
Serietelefon 63877

Original Brancepeth
Cinders

har kun 5.14% aske og
hele 7.384 effektive kalorier,
ingen slag

Forhandles kun av:

Alf Mortensen

Kull- & Koksimport
Firmaet for kvalitetsbrensel
Telefon 80720 82952

RO

*til fiskeskjær,
men ta med ei bok
fra*

Olaf Norli

Delta's nye

FULLTREFFER

En elektrisk komfyr som fullt ut tilfredsstiller kravet om solid og elegant utførelse og allikevel *virkelig er billig*.

En slik komfyr har vi fremstillet uten å slå av på de krav vi mener må stilles til en moderne kvalitetskomfyr.

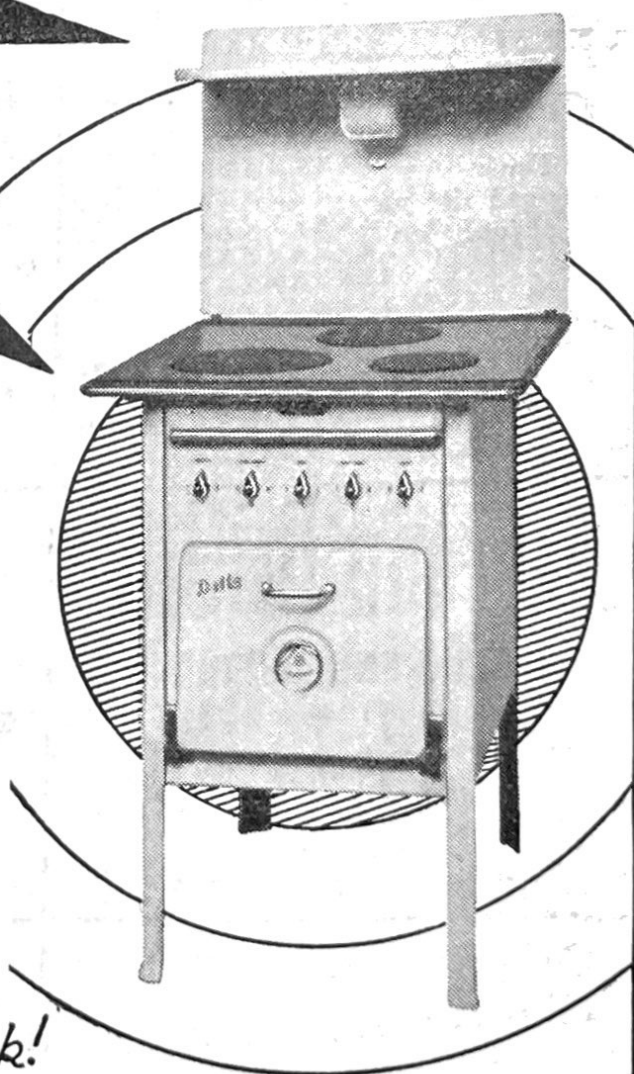
Resultatet er den elegante platekomfyr

TYPE P VII

PRIS kr. 219.— med 2 plater, og kr. 249.— med 3 plater.

STEKEOVNEN er emaljert, har emaljert inventar og DELTA'S patenterte anordning for hurtig opvarmning. SYREFAST emalje på toppen — ellers hvit porselens-emalje og emaljelakk.

SELVLUKKENDE stekeovnsdør som virker som dampregulator. Men se heller selv på komfyren, og studer detaljene. De vil kjøpe den så snart De får se den!

og husk **Delta** er Norsk!

A/s NATIONAL INDUSTRI OSLO—DRAMMEN

Trygg kjøring
Shell smøring

SHELL

MOTOROLJE

BESØK

Handelstandens Restaurant

1ste etage er åpen for alle. Det gode spisested.

HJ. BIRKELAND

ROERE

Alt i proviant

for Frokost og Aften
Middagsmat og Dessert
Øl og Mineralvann

Forlang prisliste.

Varene bringes eller sendes på korteste varsel.

JENSEN & CO.

Telefon 27130

Torvgaten 5 a og b

Slakterborgernes Fællessalg A.s

leverer beste kvalitet av KJØTT og PØLSEVARER
samt vår kjendte KJØTTHERMETIK.

Grønland 18 Oslo

Centralbord 83430

Brødrene Bruu

Handelsbygningen Drammensveien

Damer vær opmerksom på

vort utvalg i Undertøi og Strømper. Silkesett, smarte ting, priser fra kr. 3.80 til 21.00.

Underkjoler m/ motiv	kr. 5.25 til 24.00
Nattkjoler »	» 7.90 » 36.00
Strømper, silke, ull	» 2.95 » 3.90

Kvalitetsvarer for den kræsne dame.

H. SØRBYE A.S Stortingsgt. 12 Oslo
SØRBYE A.S Rosenkrantzgt. 19 Oslo

ERLING HOVDAN

Skippergaten 5, Oslo

TAUGVERK, SEILDUK, BATBESLAG, FLAGG, TELT
OG PRESENNINGER. SEILMAKERVERKSTED.

Emil Olsen & Comp.

Storgt. 11 Oslo

Telefoner 26633 22590 22733

Glass, Stentøi, Kjøkkenutstyr,
samt elektrisk og teknisk utstyr

Sandvika Elektriske Bakeri & Conditori

Vis a vis Holdeplassen

Telefon Sandvika 510

Christiania Søforsikringsselskab

Landets ældste. Stiftet 1847

Forsikrer

Lystfartøier —
Seil, Damp, Motor

Hovedagent for Norge:

S. FINNE THIIIS - OSLO

Telefon 45245

EVINRUDE

Elto

UTENBORDSMOTORER

Sverre Nilsen jr. A/S

Larsen & Overby As.

Grensen 5—7
Telefon 10128 — 10911
Elektriske installasjoner

TANNLÆGE

Randi Ravnsborg Gjertsen

HØVIK
Telefon 36606

TANNLÆGE

R. E. J. Hemstad

hj. Gamle Ringeriksvei, Prestegårdsv.
Telefon 36971
Kontortid 10—1, 4—7
Lørdager 10—2

OVERRETSSAKFØRER

Harald Rømcke

Trondhjems v. 3 (Akers kommune)
eller «Solheim» Bygdøy

HØIESTERETTSADVOKAT

Alf Saxlund

Teatergaten 1 Oslo
Telefon 32125

TANNLÆGE

Søren Voss

RØNTGEN

Pilestredet 30 b Telefon 27428
BYGDØ S. H. Lundsvei
Tirsdaye, Torsdaye 9¹/₂—2 5—7
Lørdage 5—7 Telefon 59549

TANNLÆGE

Alvhild Frøyen

hj. Aasnvn. Gl. Dr.vn. ved Stabekk st.
Kontortid 9—13, 16—19
Lørdag 9—13
Røntgen Telefon 36718

ARKITEKT

Edgar Smith Berentsen

M. N. A. L.

Drammensveien 4 Oslo
Telefon 24279 Privat 47045

ARKITEKT

Trygve Nissen

Akersgaten 20 Oslo
Telefon 22569 Privat 59781

Brødr. Ruud Johansen

MALERMESTRE

Rusløkveien 40 Telefon 15048

J. BØE, Lindøya

Telefon 23069
Utleie av motorbåter til foreninger

R. & H. Johansen

HANSKEFORRETNING

Prinsensgt. 26 B ing. Akersgt.
Telefon 21754

Ajunailak

**Den ideelle
sovepose!**

Snarøen Forretninger

Tidligere SNARØEN LANDHANDLERI

Kjøtt, Kolonial, Melk, Bakervarer, Malervarer, Frø, Gjødning,
Kull, Koks, Ved ESSO bensin, ESSOLUB oljer

Varer bringes. Telefon 36930 36905

Innehaver RALF PYTTE

Kvalitet i overstoppede Møbler

Vi har et glimrende utvalg i hele møblementer
og enkelte stoler og sofaer. Bekvemme, stilige
modeller med og uten dunputer, og små smarte
passende for hall.

Nyheter i Stoffer.

Stor Stoffkolleksjon.

EINAR MORTENSEN

Tordenskjoldsgt. 9

RO-DAMER

hos

STEEN & STRØM

får dere allslags utstyr for turer
tilvanns og tillands.

Frognerseieren Bruk

Kontor og lager: Svendstuen, Slemdal Telefon 99003 98024

Utsalg og lager: Tomtebyggen 30 Telefon 26567.

Leverandør av all slags skåret og høvlet trelast,
snekker- og sløidmaterialer, spirer, påler samt
grovt laftetømmer.

M. P. Olsen

Haraldsgt. 1 B

Innkjøp, sortering og eksport
av alle slags avfallsartikler.

Telefoner Kontor 80709

Eksp. 83011

Privat 81360

TELEFONER: 58 051 - 58 526

Urmaker Nicolay S. Øverli

Akersgaten 26 Telefon 16450

Stoppeur

Gunnar T. Strøm A.s

Oversjøisk treimport

Telefoner :

Oslo 81702 80235 — Bergen 17464

Materialer til båtbygning.

Oslo Rørleggerbedrift ^A_S

Aut. Rørleggere

ØVRE SLOTTSGATE 29 OSLO

Varme- og Sanitæranlegg

*Godt arbeide
Undersøk våre priser*

ALEX. ARNESEN

SMEDFORRETNING

Adr. Bygdø Kongsgård, Tlf, 58702.

SPESIALITET: Påsetning av Tipp-
anordninger. Alt smedarbeide og
autogensveisning utføres rimelig,
Lasteplaner bygges og repareres.

BESØK Gamlebyens Gjestgiveri

Oslogate 15

Spis godt og billig
Godt øl — Vinmonopolets vine
telefon 82114

Musik hver aften.

Franske — Engelske og Tyske
Modejournaler, samt Mønstre
for Damer, Herrer og Barn
Akersgaten 16, Inng. Prinsensgt.

Merkur Damekonfeks.

Inneh. ASTA ROSENBERGER
Bygdø alle 59 Telefon 40012

Alt i Dameklær og Manufaktur
Godt snitt og rimelige priser.
1ste kl. systue

ABBEDIENGEN

DELIKATESSEFORRETNING

Harbitzallen 2

SKØYEN

Telefon 58643

Motorbåter og Snekker, Kutterjoller

**J. Skeies Slip
og Båtbyggeri**

Maritim, Bestum
Telefon 59184

Milly Blich A S

Mellem Torstedgården og Casino-
gården inng. Munkedamsveien
Telefon 16484

Italienske specialiteter — hånd-
sydd undertøi av utsøkt snitt
— handsker — lærsaker —
stråvarer — lunsjsett av lin og
strå — vesker og skjerf.
Presentartikler til alle priser.

Thiis & Co. A.s

Linoleum, Tapet,
Fliser

Vis a vis Vestbanen

Hordes Luer

til

Sport og reise

føres av de ledende forretninger
i landet.

OSLO

FLATBRØD

FLATBRØD

J. N. LANGVIG,

Fred. Olsensgt. 13, Telefon 16780

F. ARENTZ

MASKININGENIØR

M. N. I. F.

Tekn. konsulent for varme-
ventilasjon- og sanitæranlegg
Telefon 11393 Arbeidergt. 2

Stiggjo

ULL-BADEDRAKTER

Sesongens nye moter. Vakre,
avstemte, holdbare farver.
Myke, behagelige og solide.
Samme priser overalt.

De Forenede Uldvarefabriker A.s

Arntzen & Co. A.s

Veksler og assuranseforr.
Alt i valuta.

Karl Johans gt. 3

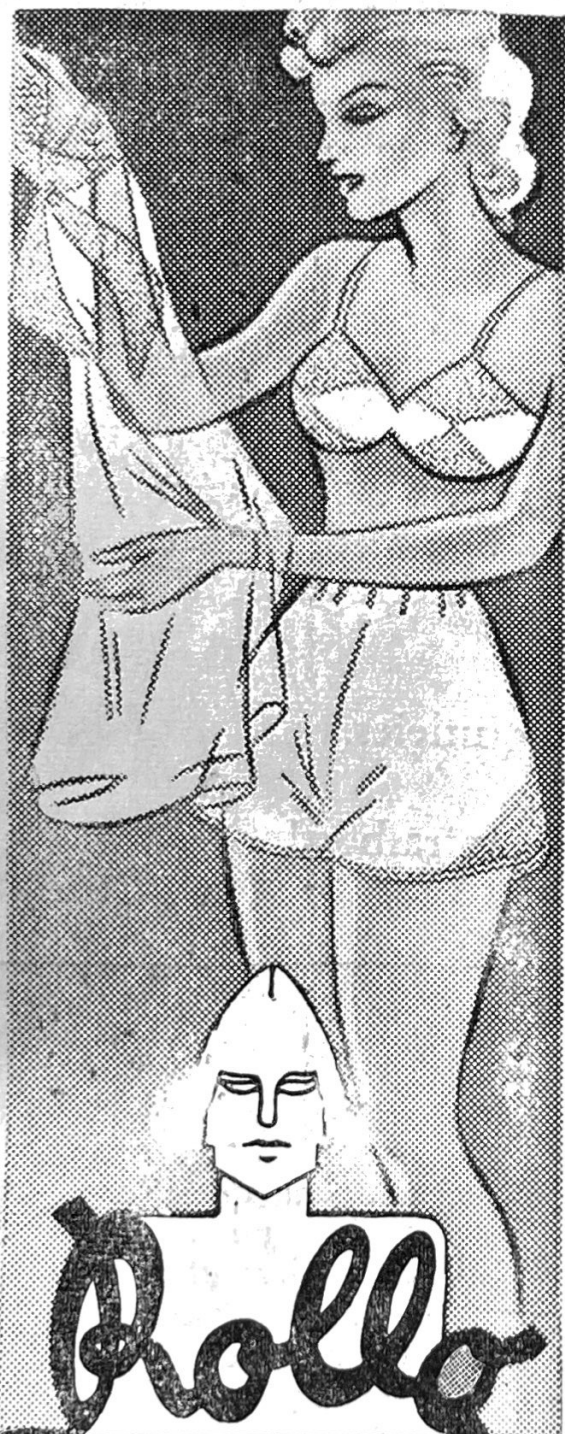
NORIT

TAKBELEGG

10 års garanti. 8 farver.

Eduard Fett & Co.

Høienhall Fabriker, Oslo
Etablert 1871

Rolle
SILKEUNDERTOI

Sommerfugl-lette, yndige plagg, som fyller minst mulig op under kjolen.

Og med et snitt og en stil som fryder den eleganteste dame.

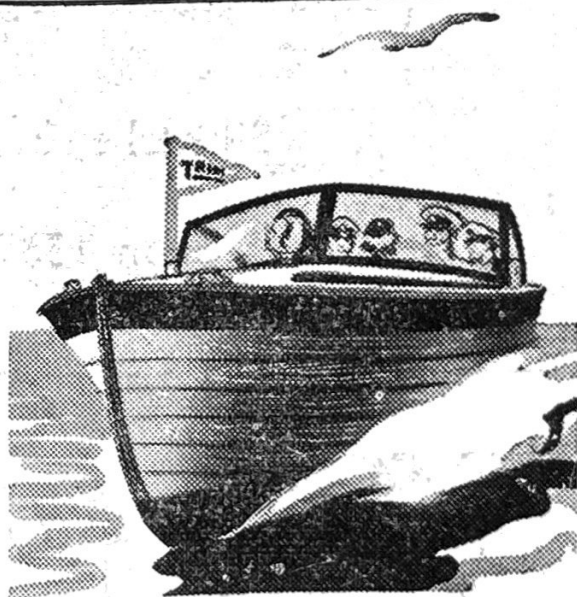
NORSK ARBEIDE

Permanent

*krøll
sikrest*

Daniel Olsen

Lapsetorvet

Velg en sjøsikker
båt, og en drifts-
sikker motor av
førsteklasse
fabrikat.
Forlang katalog.

Et
BOLIN-
DER
produkt

TRIM

FEDERWALL-LARSEN & PATT A.S.
Munkedamsveien 9. Telefon 16683.

Sommerutstilling:
Tennishallen, Skøyen. Telefon 58484.

Christiania Bank og Kreditkasse, Oslo

Oprettet 1848

Aksjekapital og reservefond kr. 40.000.000.—

Sølvtoi mottas til opbevaring i vårt hovedkontor: Torget 7 og i våre filialer i Kirkeveien 64 og Sommerrogaten 17

Sikkerhetsbokser utleies.

Telefon 13850 Centralbord

KJØP
VEKTSØLV

Edle stener

har sin verdi selv om de sitter i et gammelt og umoderne smykke. La oss gi Dem et forslag til et moderne smykke utført av Deres egne stener.

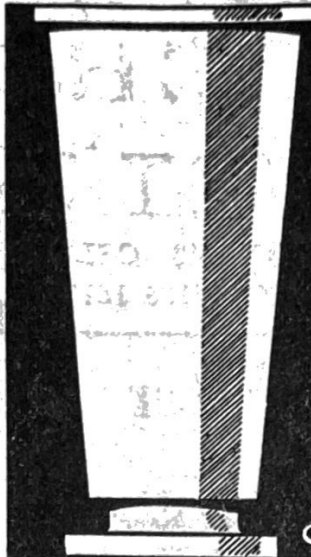
DAVID ANDERSEN

Herberns Båtbyggeri

KILLINGEN Telefon 58566

Konstruksjon og bygging av seil- og motorbåter
Vinteroplag reparasjon og oppussing

S
Ø
L
V
x

PREMIER
GAVER
MEDALJER
MERKER

OSLO • 1857 •

N • M • THUNE

Oslo Flaggfabrikk

OLAF SVENDSEN

Kjeld Stubsgt. 1 ing. Rosenkrantzgt. Oslo

Leverandør til Kgl. Norsk Seilforening, Kgl. Norsk Motorbåtforening, Oslo Seilforening og Oslo Kvinnelige Roklubb.

Flagg, Vimpler. Faner, Båttstyr.

Alltid i form

i hofteholdere
og bysteholdere
fra

OKKO

Mineralitmaling

for utvendige og innvendige pussflater.

Vakre tapetlignende virkninger.

A.s Oslo Mørtelverk

Bestum

Telefoner 58220 58656

TANUM BØKER

JOHAN GRUNDT TANUM

KARL JOHANS GT. 43 OSLO
TELEFONER 11896 14133 16115

Si det med blomster

FRA

LOUIS SYBERG'S
BLOMSTERHANDEL

ETBL. 1876

Telegr.adr. AMARYLLIS

Telefoner 24002 22095 22502

Akersgaten 20 Oslo

Mottar innskudd.
Utlåner sparebøsser.

Spareskillingsbanken

Oslo

Hovedkontor: Torvgaten 13 b

Avdelingskontorer:

Schweigaardsgt. 99 — Vogts gt. 64 — Eilert
Sundts gt. 13 — Ullevålsvn. 89 — Torvet 11

Den beste margarin

nykjernet og kontrollert leverer

Kjøkkenforsyningen A.s

Telefon 71876

Prøv den

HØIESTERETTSADVOKAT

Gunnar Mellbye

Tollbodgt. 32

HØIESTERETTSADVOKAT

E. W Nansen

Stortingsgaten 20, Oslo

Ovner, Kaminer, Komfyrer ETC.

Det anerkjente gode og solide støpegods får De fra

Bærums Verk

Utsalg og salgskontor:
Bærums Jernoplæg A.s
Torvgaten 3 — Oslo

LUDVIG MUNTHE

Prinsensgt. 18 Oslo

SKI OG SKIUTSTYR Skjøiter, kjelker o. a. vintersportsartikler.
Sportsbeklædning i største utvalg.

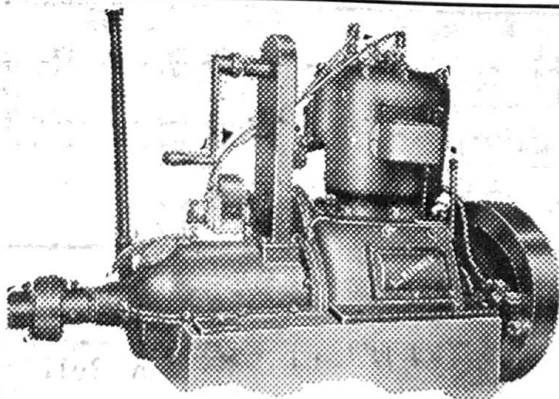
«SVALEN» OG «BRAND» sykler i alle modeller.

«EXCELSIOR», «N. V.» OG «Puch» motorcykler.

Deler, rekvisita og utstyr.

Våben og ammunisjon. Jakt- og turistutstyr. Fiskeredskaper.

Alle slags sommersportsartikler. *Alt i sport.*

30 års erfaring

gjør at vi kan by Dem kvalitetsmotoren som er uovertruffen i sin fremragende kraftydelse, driftssikkerhet og lune gang.

Be om tilbud.

Sleipner Motørfabrik A.s
FREDRIKSTAD

H. Chr. Christensen & Sønner

Kunst- og Bygningsglassmestere

Etabl. 1898

Chr. 4des gt. 8-10, Oslo

Telefon 12235

ARKITEKT

Wilhelm K. Essendrop

M. N. A. L.

Grensen 19

Telefon 11327

FORSIKRINGSAKTIESELSKAPET

DOVRE

Stiftet 1910

HOVEDKONTOR:

Egen eiendom, Wergelands vei 7, Oslo
Telefon 31080 centralbord

AVDELINGSKONTOR:

Egertorvet, Oslo. Telefoner 31080 og 16245 samt i Trondheim

Adm. Direktør: MARTIN ARNESEN

Brand-, Ulykkes- og Sykeforsikring. — Innbrudds-, Ran-,
Glass-, Vannlednings-, Ansvars-, Motorvogn-, Garanti- og
Transportforsikring. — Reisegods- og Reiseforsikringer. —
Forsikring av Verdiforsendelser. — Luftfartforsikring.

Driftige agenter ansettes.

Når det gjelder plasering
obligasjoner, aktier gå til

Thrane-Nielsen A.s Oslo

L. Christiansen

GLASSMESTER

Bernh. Getzgt. 3

Telefon 31467

POLYFOTO

STORTINGSGATEN 18

(Casinogården) Telefon 24122

48 forskj. billeder

Kr. 2,50

Egen avd. for reklamefoto.

Telefon 16572

BENYTT

Thune Dame- og Herrefrisørsalong

INNEH. HROAR LARSEN

Telefon 59687

Benytt Bygdøfærgene

20 minuttlig rute fra Piperviken og Skillebæk

ROYAL
SLIPS

Nye flotte
mønstre for
våren.

HORN
PÅ EGERTORVET
H. Horn & Co.

TANNLÆGE

JUL NIELSEN

Karl Johansgt. 5
Telefon 23625

BESØK

Bygdø Allés Conditori

INNEH. FRU K. LEWEN
Bygdø Alle 54 Telefon 46176

A.s Holmen Yachtverft

Disponent Ingeniør H. Robert
HVALSTAD ST.
Telefon Nesbru 19

Ved innkjøp av Conditivarer
velg

«Bon Mot» Conditori

Drammensvn. 72 c Telefon 40920

„Promenaden“

Spisestedet for Dem.

Frokostretter.
Middag og lunchbord 12—6
A la carte & Smørbrøddisk

Promenadecafeen

Ø. Slottsgt. 12

Glassmester

Olaf M. Svendsen

Chr. Krosgt. 28

Alt i glass.

Telefon 12153 Privat 65197

Oslo Karbon A.s

Ring 25654

Alt i Karbonpapir
& Farvebånd.

K102

Lilleborg
Krystal

GRØNNSEPE

Nummer én – frisk og ren

*Kjøpt hos Alf Lie
er urets beste garanti.*

Prinsens gt. 22

MALERMESTER

Ragnar Unger

Schweigårds gt. 55 Oslo

Telefon 83295

Spesialitet: Bygningsarbeider, solid og håndverksmessig utførelse.

Gravmonumenter

Johs. Grønseth & Co. ^A_S

Telefon 58243 25613

SKØYEN

HØIESTERETTSADVOKATENE

Ernst Hilditch, Folkvard Bugge

B. Dahl-Hansen, Olaf Dahll

Kongensgate 18 Creditbankens gård

Telefon Centralbord 29835

HØIESTERETTSADVOKAT

Leif S. Rode

Karl Johansgate 27 Oslo

Dr. Einar Trumphy

ØIENLÆGE

Karl Johansgt. 13 (Svaneapotekets gård)

Telefon 13262

Kontortid 10—12, 14—17

Lørdage 10—14

Dr. med. Lauritz Stoltenberg

BARNELÆGE

Drammensv. 44 B

Telefon 48248

Kontortid 13¹/₂—15

Dr. Anton Raabe

KIRURGI

Karl Johansgt. 27

Telefon 31320

Kontortid 13—15

THS. REFSUM

DRAMMENSVEIEN 200

BESTUN ST.

TLF. 58591

REPARASJON
AV
MOTORBATER
NYINNSTALASJONER
LEVERANSER
AV
NYE BATER

FROGNER-IS

leverer alle sorter iser og pakninger.

Selskapsiser

Hoffsv. 17 Skøyen

FROGNER-IS

Telefon 59809 59811

TURISTBUSSE

med solskinntak

anbefales selskaper eller foreninger til utflukter.
Skoleturer arrangeres billig. Store komf.

H. M. KRISTIANSEN

VOGNNANNSFORRETNING OG AUTOMOBILBYRA A.S

Henv. direkte eller reisebyråene

Telefoner 10841 11192

Dr. Herman Klem

ALM. PRAKSIS

SPEC. BARNESYKDOMME

Ullevold Haveby Damplass

Telefon 63634

Kontortid 10—12

17—18

Professor Dr. med. Johan Holst

KIRURGI

Kontortid 14—15 (ikke tirsdage)

Incognitogt. 4

Telefon 46673

ARKITEKT **Henrik Nissen**
ARKITEKT **Gunnar Brynning**

Kirkegaten 14—18 Oslo
BYGGER HUS OG BATHUS

Ing. Harald Frøgner

Autorisert installatør i Oslo og Aker

Tordenskjolds plass 3 Oslo

Langviksveien 18 Bygdøy

Tlf. 10860 — 45607 — 58244

Salg av alt elektrisk materiell

Nyanlegg og reparasjoner

utføres til rimelige priser.

*Vi leverer Baker- og Konditorvarer over hele
Lilleaker, Ullern og Vestre Aker*

G. GUNDERSEN

BAKERI & CONDITORI

Vækkerøveien 234 Røa Telefon 99125

Husk vårt Conditori og Cafe

Havesingel, Sand, Støpesingel, Gjødningskalk.
Norsk Hydros Blomstergjødning og Huminal.

Franzefoss Bruk A.s

Telefon Sandvika 38503 38703

Slipsetning, Vinteroplag og reparasjoner
FOR SEIL- OG MOTORBATER VED

As. Yachtslippen

Tistelholmen, Bekkelaget

Telefon 88395

C H. og Edvin J. Johansen

Murmester og Entreprenørforretning

Rådhusgt. 14

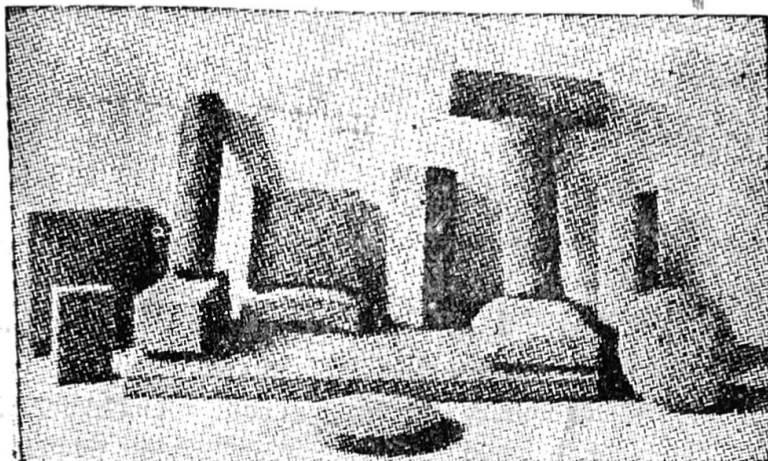
Telefoner 10160 59077

As. PATENT KRØLLHÅR

Telefon 73928

OSLO

Bentzebrogt. 15—17—

Det fjærende og hygieniske produkt i ferdige artikler som bil-,
båt- og møbelputer, madrasser m. v. Trekker ikke fuktighet.
Tåler vann. Norsk patent nr. 58626. Norsk industri.

Andresens Bank

AKTIESELSKAP

OSLO

Hovedkontor: Kirkegaten 6

Filialer: Storgaten 28
Rosenkrantzpl. 1
(Teatergt.)

GJERSJØVIKEN SOMMERCAMP

åpner 16. mai. 20 min. med bil eller tog fra Oslo.
Bensinstasjon, handelsmann, konditori, telefon og
post, musikk, dansegulv, leirbål, fiske, badning.
Telter, teltgulv, båter, strykerum og garderobe-
rum til utleie.

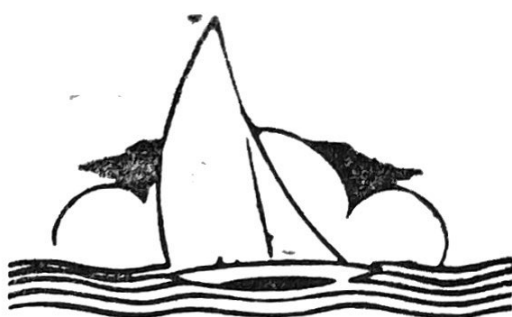
A.S M. & H. INGIER

Telefon 89916

O. Melkeberg

Bekkelagshøgda Centralbord 89350

Trelast og Bygningsartikler. Lager av alle sorter høvlet og
uhøvlet trelast. Gjerdematerialer, Sand, Cement og Havesingel.

N. Nilsen & Søn A.s

(Disponent Seilmaker Alfred Engelsen)

SEIL, PRESENNINGER

Specialitet: REGATTASEIL

Skippergaten 5, Oslo

Telefon 24228

H.r.advokat F. Mack

Grensen 5—7 Telefon Privat 13114 Kontoret 11787

Rud. J. Evensen

Slip & Motorverksted

Motoroverhalinger, Reparasjoner, Ombygninger, Oppusninger

Telegramadresse: «Motoreven Skøyen» Bestumkilen Telefon 58163

TENNIS

Vi har landets største utvalg
i tennisutstyr

BRUK MAXPLY

den overlegne racket av
Duntop fabrikat

RESVI

Storgaten 20 Oslo

OVERRETSSAKFØRER

Bernhard Lindvik

M. N. S.

Karl Johans gate 45 — Oslo

Telefon 21715

Prosedyre, Inkasso, Formueforvaltning, Gårdsbestyrelse,
omsetning av eiendommer og verdipapir.
Skatte-, arve- og skiftesaker.

Sev. Svensen og Søn

Bygg- og Tømmermestere

Liomvn. 1 Stabekk Telefoner 37135 37554

Utfører nybygg og reparasjoner

Chr. A. Dahl

Jernvareforretning

Torvet 2 hj. av Karl Johansgt.

Telefon 11895

Rustfri kniver, båtrekvisita m. m.

Wiese's Broderi- og Plisséfabrik

Grensen 8

Leverandør av klubbens initialer på drakter

Tannlæge Olaf Grythe

Drammensveien 20 (Handelsbygningen)

Telefon 41160

**NORGES
BRANNKASSE**

OPPRETTET 1767

OSLO SPAREBANK

*Benytt våre
bokshvelv*

Sikkerhetsbokser utleies til følgende priser:

Kr. 4.—, 5.—, 10.—, 15.—, 25.—, 40.— og 100.— pr. år.

Gjør Deres innkjøp av Baker- og Konditorvarer i

Ludv. R. Solberg's
UTSALG

Bestillingstelefoner 65642 67699

Industrigt. 40, (hj. Frognerv.) Baldersgt. 12 Kolbjørnsensgt. 12
Teatergt. 16 Fredensborgv. 21

Gull – Sølv

Wikant A.s

Torvet 2

Oslo

Askvig & Møskeland fører en bil
Opel er navnet med styrke og stil

Askvig & Møskeland A S

Kirkegaten 14—16—18

Else Andersens Eftf.
DELIKATESSEFORRETNING

Frognerv. 1 B

Telefon 40711

1ste klasses varer.

Rimelige priser.

Bestillinger på selskapssmørbrød.

Det ideelle Korsett

Sim. Solberg

Hegdehaugsveien 24

FILIALER :

Bygdø Allé 61
Brogaten 4
Ullevålsvn. 12

UTVALG I

HOLDBARE
BRØDSORTER

TIL

Sommerkjolen

*Stoffer i smarte mønstre
og deikate farver.*

SILKEMUSSELIN	kr. 1.35
KRØLLFRI SILKE	» 3.20
MØNSTRET MATT CREPE	» 4.40

Howlids

Udstyrsforretning^{AS}

Pilestredet

UHRN'S

Seilmakerverksted

Markv. 34 (indre gård 3. etg.)
Telefon 74562

BATKALESJER, BATPUTER,
SOLSEIL

Førsteklasses arbeide.
Rimelige priser.

G. Esbjug

Moerne MØBLER for

Dagligstue, Spisestue og Soveværelse

Garantert arbeide

Rimelige priser

Telefon 31458 Møllergaten 17

**Mariuspoteter
samt tørr skogsved**

tilsalgs

Gårdbruker P. Øverland

Øverland Stabekk. Telefon 36211

Oscar WERGELAND

MAJORSTUVEIEN 25, OSLO

YACHTAGENTUR

TELF. 64871

TLGRADR.

SAILING

Omsetning av:

Seil- og motorbåter

FORSIKRING

BRAND- BIL- INNBRUDD
OG DIVERSE BRANCHER
AGENTER ANSETTES

A.S. POLARIS ASSURANCESELSKAP

A s Tricotage-Huset

Apothekergt, 10 hj. Pilestredet

Leverandører av pullovers
til Oslo Kvinnelige Roklubb

Andresen & Haivorsen

Muirmester og Entreprenørforretning

Telefon 15538

Tordenskjoldspl. 3 Oslo

Anton Heyerdahl

HØIESTERE 11 SADVOKAT

Telegr.adr.: Larvyers Oslo

Telefon 31852

CYMA SPORT
er min beste partner

John G. Gamm

FOR GUTTER OG PIKER TIL KONFIRMASJONEN

HAUK 2

The illustration shows a woman with short, wavy hair, smiling and standing on a wooden deck. She is wearing a dark, double-breasted suit jacket with light-colored piping along the lapels and cuffs, paired with light-colored, wide-leg trousers. Her hands are in her pockets. In the background, there is a coastal scene with a lighthouse, a ship, and people on the shore. A circular logo in the upper right corner features a ship and the text 'STOKKELANDS No 1 REGISTR. VAREMERKE'. The signature 'Gjelseth' is visible in the bottom right corner of the illustration.

**Damenes sommer-
antrekk i år er:**

**«Hankø»-jakke
Oxford-benklær**

Fabrikanter: Øistein Stokkeland & Co.

IGNO Sammenblåsing
av tette vandledninger

Rich. Steen & Søn

Akersgt. 5 Telefon 20923

Igeniør Chr. F. Grøner

Tekn. konsulent M. N. I. F.

Hieronimus Heyerdahlgt. 1 Oslo Telefon 16667 20181

Betong, Jernbetong, Vann-kraftanlegg. Industrianlegg

J. Chr. Reng

BYGGMESTER

Grefsen

Telefon 72761

Alt i bygningsarbeide utføres.

Spesialitet: Villabygning

ARKITEKT

R. Sveaas

M. N. A. L.

Wergelandsveien 7 Oslo

Telefon 30403 Privat 59191

RAGNAR NÆSS

Bygningsartikler A.s

Jernbanetomten, Stabekk

Telefoner 36176 37949

OVERRETTSsAKFØRER

F. Schilling

Tollbodgt. 28

Telefon 16506

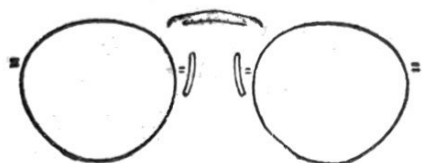
Al. Henriksens Trælastforretning

Kontor: Stenersgt. 8

Lager: Sørensen

Telefoner 14536 12661 Telegramadr.: «TRÆSALG»

Seilere og roere

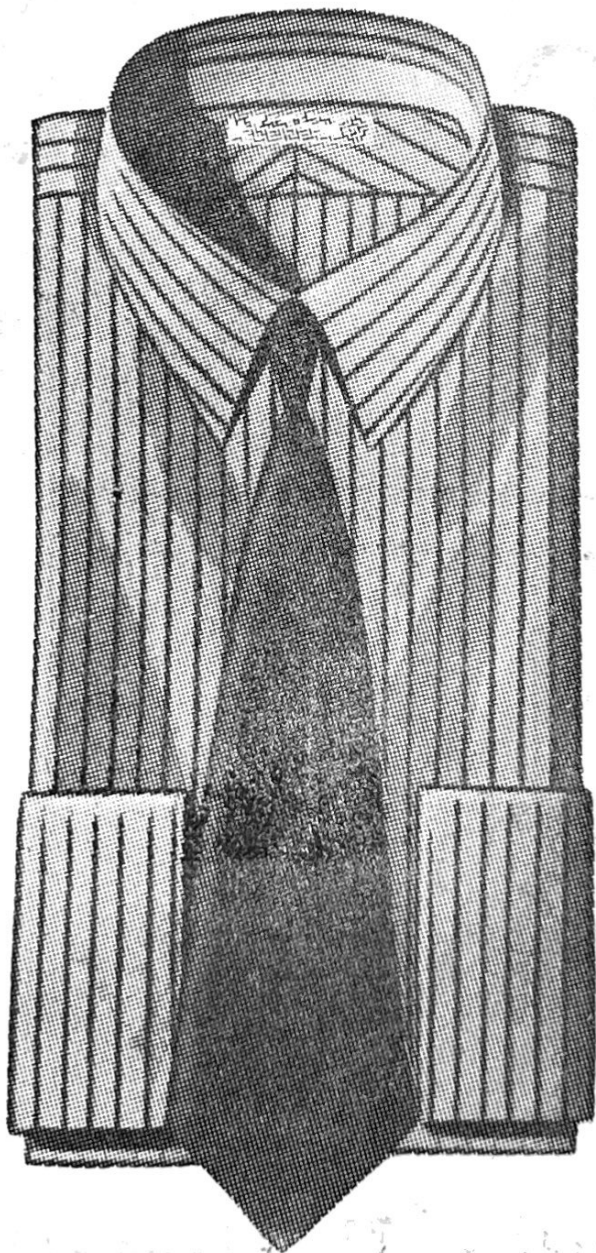
Polaroidbrille

som borttar fra vannet generende
refleks. Prøvet både praktisk og
vitenskapelig. Rosende omtale av
eksperter.

OPTIKUS A.S

Optiker Yngvar Husebye
Lille Grensen 3, Oslo
(ved siden av Franz Schulz)

NOE HAN TRENGER..

Old England

Nu spiser vi

DIPLOM=IS

RADIO

BELYSNINGER

KOMFYRER

Wingers elektr. Verksted

1894

Telefon 26601 26602

Uts. Møllergt. 40

